

Predicile lui Iesus

Calea Creștină

2020 – Arad

CaleaCrestina@gmail.com

www.CaleaCrestina.ro

	Cuprins	Pag.
1.	Predica de pe Munte – Matei cap. 5-7	3
2.	Predica lui Iesus - Luca 4:16-22	34
3.	Predica de la șes a lui Iesus – Luca 6:17,20-49.	37
4.	Predica din Betsaida - Luca 9:23-27	47
5.	Predica pentru mulțimi - Luca 11:29-32	49
6.	Predica despre împăcare – Luca 12:54-59	51
7.	Predica despre cum să devii discipol a lui Iesus - Luca 14:25-35	53
8.	Predica din Luca 17:1-4	55
9.	Predica despre Păstorul cel bun și oile Lui – Ioan 10:1-18	57

Predica de pe Munte – Matei cap. 5-7.

În predica de pe Munte, consemnată în Evanghelia după Matei capitolele 5-7, Domnul Iesus rostește o predică extraordinară, El dă învățături din mai multe subiecte, dar care au un element comun și anume a ne întemeia viața pe stâncă Cuvântului Său. Astfel cel care ascultă aceste cuvinte ale Lui, este un om cu judecată ce și-a zidit casa pe stâncă, astfel predica aceasta este tematică, având o singură temă: ascultarea de Cuvântul Domnului Iesus!

Să explicăm separat fiecare subiect din această predică în continuare:

Cum să fi fericit?

La puțin timp după botezul Său în râul Iordan, Domnul Iesus se suie pe un munte și îi învață pe discipoli și pe evreii care îl urmează. El își începe predica de pe munte cu învățătura despre cum să fi fericit! Iar aceste sfaturi pentru fericire diferă de sfaturile consilierilor, psihologilor, deoarece El ne duce la o fericire care nu atâră doar de circumstanțe bune, dar atâră de relația omului cu Dumnezeu.

Rețeta fericirii Învățătorului și Domnului nostru este în Matei 5:3-12, SCC:

„Feriți sunt cei săraci cu spiritul, pentru că al lor este Regatul cerurilor. Feriți sunt cei plângând, pentru că ei vor fi mângâiați. Feriți sunt cei blânzi, pentru că ei vor moștenii pământul. Feriți sunt cei flămânziți și însetați după dreptate, pentru că ei vor fi săturați. Feriți sunt cei miloși, pentru că ei vor fi miluiți. Feriți sunt cei curați cu inima, pentru că ei vor vedea pe Dumnezeu. Feriți sunt cei făcători de pace, pentru că ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu. Feriți sunt cei persecutați din cauza dreptății, pentru că al lor este Regatul cerurilor. Feriți sunteți când au să vă defăimeze, și au să vă persecute; și mințind, au să zică orice rău împotriva voastră, din cauza Mea. Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că plata voastră este multă în

ceruri; fiindcă așa au persecutat pe profeții cei dinaintea voastră”.

Să analizăm cum să fim fericiți punct cu punct:

„Fericiți sunt cei săraci cu spiritul, pentru că al lor este Regatul cerurilor”. Credincioșii care sunt săraci cu spiritul sunt fericiți, cum vine acesta? Credincioșii care își dau seama că sunt săraci spirituali și că au nevoie să se îmbogățească, să crească spiritual sunt fericiți și a lor este Regatul cerurilor, ei nu spun ca îngerul adunării din Laodiceea: **„sunt bogat și m-am îmbogățit și nu am nevoie de nimic, și nu ști că tu ești cel nenorocit și vrednic de milă, și sărac, și orb, și gol”** (Apocalipsa 3:17, SCC). Dimpurtivă ei adună comori spirituale, ei sunt conștienți de nevoile lor spirituale; ci, ei cumpără aur curățit în foc (cunoștiința) ca să se îmbogățească (comp Apocalipsa 3:18 cu Psalmul 19:8-10).

Regatul lui Dumnezeu este al celor care nu se mulțumesc cu ceea ce au spiritual; ci, doresc mai mult, el nu este a celor care îngraopă talantul care se plafonează; ci, al celor însetați și care doresc mai mult!

Să vedem mai departe o altă învățătură a fericirii: **„Fericiți sunt cei plângând, pentru că ei vor fi mângâiați”.** Biblia nu ne interzice să plângem când suntem necăjiți, nedreptățiți, întristați, însă este ferice de cei care au inimă și plâng datorită nelegiuirilor, datorită nedreptății, pentru că ei vor fi mângâiați, acestea nu vor fi eterne. Dumnezeu nu permite la nesfârșit răul! Creștinii au speranță, au o credință într-un Dumnezeu care se implică în problemele omenirii astfel ei știu că Dumnezeu are și pregătită mângâierea după ce trece necazul! Este cert că cei plângând din cauza dreptății vor fi mângâiați!

Să vedem un alt punct: **„Fericiți sunt cei blânzi, pentru că ei vor moștenii pământul”.**

Creștinii au speranța Regatului cerurilor (Matei 5:3), însă ei în prezent ca oameni dacă sunt blânzi ei moștenesc pământul, în ce sens? În sensul că ei domnesc încă de la convertire împreună cu Christos (Apocalipsa 1:5,6), ei moștenesc pământul pentru că sunt liberi și domnesc (Romani 5:17) nu sunt sclavi ai păcatului. În schimb cei răi, **“Oamenii sângeului și ai vicleniei nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor”**

(Psalmul 55:23, SCC), pe când cei ascultători trăiesc mult (comp. cu Efeseni 6:1-3).

Matei 5:5, este similar cu Proverbe 2:21,22, SCC: **“Pentru că cei drepți vor locui în țară și cei integri vor rămâne în ea; dar cei răi vor fi nimiciți din țară și cei necredincioși vor fi dezrădăcinați din ea”**. Cei blânzi moștenesc pământul și de aceea sunt fericiți, pe când cei răi sunt sclavii celui rău, ei nu sunt cu adevărat moștenitori (comp. cu Romani 6:16).

Să mergem mai departe: **“Fericiți sunt cei flămânziți și însetați după dreptate, pentru că ei vor fi săturați”**. Dumnezeu nu lasă ca cei ce flămânzesc și însetează după dreptate să nu le fi satisfăcută dreptatea! Dumnezeu este un Dumnezeu al dreptății, și El face dreptate și judecată (Psalmul 103:6), de aceea sunt fericiți cei flămânziți și însetați după dreptate în speranța că li se va face dreptate, și vor fi săturați de dreptatea divină care va fi pe deplin justă.

Să analizăm o altă fericire: **“Fericiți sunt cei miloși, pentru că ei vor fi miluiți”**. Fericiți sunt cei miloși, deoarece 1) este mai ferice să dai decât să primești (Fapte 20:35); 2) cei miloși vor fi miluiți atât în viața aceasta cât și la judecată deoarece cu măsura cu care măsurăm vom fi măsurăți (Matei 7:2), în plus: **“pentru că judecata va fi fără milă pentru cel nefăcând milă. Mila se laudă împotriva judecății”**. Cei miloși vor fi milostiviți, pe când cei fără milă, așa va fi și judecata lor, fără milă!

Să vedem în continuare o altă fericire: **“Fericiți sunt cei curați cu inima, pentru că ei vor vedea pe Dumnezeu”**. Atunci când ai inima curată Îl vezi pe Dumnezeu în sensul că vezi lucrarea Lui, intervențiile Lui, vezi mâna Lui și astfel Îl vezi pe Dumnezeu (3Ioan 1:11). Cei cu inima curată ajung să Îl vadă în sensul de a-L cunoaște așa ca și Iov care la finalul încercării L-a cunoscut pe Dumnezeu mult mai profund și a spus: **“Auzisem de Tine, cu auzul urechii, dar acum ochiul meu Te vede”** (Iov 42:5). Aceștia sunt fericiți pentru ajung să-L cunoască pe Dumnezeu și să-i vadă lucrarea!

Să analizăm o altă fericire: **“Fericiți sunt cei făcători de pace, pentru că ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu”**. Atunci când e pace e bine, de aceia sunt fericiți făcătorii de

pace, ei sunt recunoscuți ca fii ai lui Dumnezeu, de aceea să facem pace ca să fim fericiți.

Iar în final ultimele fericiți: **“Fericiți sunt cei persecutați din cauza dreptății, pentru că al lor este Regatul cerurilor. Fericiți sunteți când au să vă defăimeze, și au să vă persecute; și mințind, au să zică orice rău împotriva voastră, din cauza Mea. Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că plata voastră este multă în ceruri; fiindcă așa au persecutat pe profeții cei dinaintea voastră”**.

Atunci când suntem persecutați, defăimați trebuie să ne gândim la plata din ceruri și la faptul că nu suntem singuri și alții au fost persecutați și au privit la speranța pusă înainte la Regatul lui Dumnezeu, și atunci vom fi fericiți și ne vom bucura chiar în suferință de plata pe care o dă Dumnezeu celor persecutați, căci **“plata voastră este multă în ceruri”**.

Sarea pământului și lumina lumii

Matei 5:13-16, SCC: **“Voi sunteți sarea pământului; dar dacă sarea are să se strice, cu ce va fi făcută sărată? Pentru nimic nu mai are tărie, decât numai să fie aruncată afară pentru a fi călcată de oameni. Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată deasupra muntelui nu poate fi ascunsă. Nici nu aprind oamenii o lampă și o pun sub baniță; ci pe lampadar, și strălucește pentru toți cei din casă. Așa să strălucească lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre bune și să glorifice pe Tatăl vostru Cel ce este în ceruri”**.

Creștinii, discipolii lui Iesus sunt sarea pământului, ei păstrează în existență pământul, opresc mânia lui Dumnezeu când Dumnezeu se uită pe pământ, vede și creștinii și de dragul lor nu aduce încă judecata. Astfel sarea (viața creștină) are putere de a conserva, de a păstra, de a feri de stricăciune. Așa cum sarea conservă carnea ca să nu se strice, așa creștinii păstrează prin puterea lor de a săra pământul. Doar după răpirea lor la cer, și după mileniu va fi un: **“cer nou și pământ**

nou, pentru că cerul dintâi și pământul dintâi s-au dus; și marea nu mai este” (Apocalipsa 21:1, SCC).

Însă problema ridicată de Iesus este: **“dar dacă sarea are să se strice, cu ce va fi făcută sărată? Pentru nimic nu mai are tărie, decât numai să fie aruncată afară pentru a fi călcată de oameni”**.

În cazul în care sarea se strică și mai poate săra, nu mai are tărie să păstreze creația, atuni ea este aruncată afară **“pentru a fi călcată de oameni”**.

Din punct de vedere fizic sarea din Israel se putea strica, adică nu mai săra, în **The International Standard Bible Encyclopedia** se explică: *„Sarea din Marea Moartă conținea, de obicei, și alte minerale; astfel, dacă sarea din acel amestec se dizolva, ceea ce rămânea era o substanță fără niciun gust”*.

La fel din punct de vedere spiritual, atunci când discipolii își pierd tăria de a mai săra, de a face fapte bune, atunci ea este aruncată afară din adunare (1Corinteni 5:5-13), și este călcată de oameni, adică este supusă faptelor oamenilor din lume. Cum spune Scriptura aceea persoană revine la faptele cărnii **“uitând de curățirea păcatelor vechi”** (2Petru 1:9, SCC).

Mai departe Domnul continuă și spune despre discipolii Lui: **“Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată deasupra muntelui nu poate fi ascunsă. Nici nu aprind oamenii o lampă și o pun sub baniță; ci pe lampadar, și strălucește pentru toți cei din casă. Așa să strălucească lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre bune și să glorifice pe Tatăl vostru Cel ce este în ceruri”**. Creștinii sunt sarea pământului și lumina lumii, ei prin faptele lor luminează pe oamenii lumii, de aceea nu trebuie să ne ascundem; ci, să avem o credință publică și fapte pe care oamenii să le vadă.

Domnul face două comparații și spune: **“O cetate așezată deasupra muntelui nu poate fi ascunsă. Nici nu aprind oamenii o lampă și o pun sub baniță; ci pe lampadar, și strălucește pentru toți cei din casă”**. Astfel creștinii trebuie să fie ca o cetate pe un munte a cărui lumină să lumineze, și ca un lampadar sau lampă care strălucească pentru toți cei din jurul lui.

Domnul și Învățătorul explică este lumina când spune și ne încurajează: **“Așa să strălucească lumina voastră**

înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre bune și să glorifice pe Tatăl vostru Cel ce este în ceruri". Iată lumina sunt faptele bune, ele sunt fapte ale luminii, fei ca să facem fapte bune după Cuvântul lui Dumnezeu și lumina noastră să strălucească astfel oamenii **“să vadă faptele voastre bune și să glorifice pe Tatăl vostru Cel ce este în ceruri”**.

Iesus a venit să împlinească profețiile, tu împlinești și înveți Cuvântul Adevărului?

Matei 5:17-20, SCC: **“Să nu considerați că am venit să desființez legea sau profeții; nu am venit să desființez, ci să împlinesc. Pentru că adevărat vă zic: până nu are să treacă cerul și pământul, nu are să treacă nicidecum vreo iotă sau liniuță din lege până ce are să se îndeplinească toate. Deci care are să desființeze unu dintre poruncile acestea cele mai neînsemnate și are să învețe așa oamenii, va fi chemat cel mai neînsemnat în regatul cerurilor; dar care are să împlinească și să îi învețe, acesta va fi chemat mare în Regatul cerurilor. Pentru că vă zic: dacă dreptatea voastră nu are să întrecă cu mult pe cea a cărturarilor și a fariseilor, nicidecum nu aveți să intrați în Regatul cerurilor”**.

Venirea lui Iesus prima dată pe pământ a fost și pentru a împlini **profețiile** din legea lui Moise și din cărțile profeților, El aici se referă la **profețiile** legii, și nu la **poruncile** legii, așa cum interpretează unii în mod eronat, căci legea ca porunci s-a abrogat la crucea lui Iesus prin moartea Sa conform cu Efeseni 2:11-18; Coloseni 2:14-17. Iar Biblia nu se contrazice!

Domnul le spune evreilor că nu a venit să desființeze **profețiile** legii și al profeților; ci, să le împlinească, de fapt **“nu are să treacă nicidecum vreo iotă sau liniuță din lege până ce are să se îndeplinească toate”**.

Ca urmare a misiunii lui Iesus de a împlini profețiile, în mod similar discipolii lui Iesus mai ales cât mai era valabilă legea vechiului legământ, trebuiau să se asigura că nu distorsionează: poruncile din această lege, pentru că Iesus a

avertizat: **“Deci care are să desființeze unu dintre poruncile acestea cele mai neînsemnate și are să învețe așa oamenii, va fi chemat cel mai neînsemnat în regatul cerurilor; dar care are să împlinească și să îi învețe, acesta va fi chemat mare în Regatul cerurilor”**.

A desființa vreo poruncă din pachetul de învățături date oamenilor, însemna să ajungă mic în Regatul cerurilor, pe când cineva care împlinea și învăța pe oameni toate poruncile va fi chemat mare în Regatul cerurilor pentru că el așa ar fi făcut și cu poruncile Domnului Iesus! Modul cum se raportau acei discipoli la legea lui Moise, denota modul cum urma să se raporteze la legea lui Christos! Cine era corect față de lege urma să fie corect și față de Noul Legământ, unde abaterea de la Evanghelie este și mai gravă ducând la pierderea vieții veșnice, nu doar la pierderea poziției de mare în Regat (Galateni 1:6-8; 1Corinteni 15:1,2; 2Ioan 1:9-11).

În contrast cu cărturarii și fariseii care interpretau după bunul plac Scriptura (Marcu 7:6-13), discipolii trebuiau să fie mai credincioși textului sacru și poruncilor, astfel ca ei să învețe corect legea lui Moise, iar ulterior legea lui Christos, devenind lucrătorii **“care să nu se rușineze, împărțind corect Cuvântul adevărului”** (2Timotei 2:15, SCC). De fapt Domnul a precizat că **“dacă dreptatea voastră nu are să întrecă cu mult pe cea a cărturarilor și a fariseilor, nicidecum nu aveți să intrați în Regatul cerurilor”**.

În zilele noastre la fel, mulți oameni se erijează în “învățători” religioși, în “pastori”, teologi, predicatori, etc. și care nu impart corect Cuvântul adevărului; ci, îi dau interpretări fie după bunul plac, sau după curentul religios pe care îl urmează, ca și fariseii, însă toți cei sinceri să nu uite că nu trebuie să fim ca cărturarii să ne bazăm pe înțelepciunea noastră (Proverbe 3:5,6); ci, să cerem înțelepciune și înțelegere de sus (Proverbe 2:1-5) și să căutăm călăuzirea Spiritului în înțelegerea Scripturilor căci numai prin Spiritul lui Dumnezeu putem cunoaște lucrurile lui Dumnezeu (Roamni 8:14; 1Corinteni 2:12).

Învățătura lui Iesus superioară legii

Matei 5:21,22, SCC: **“Ați auzit că s-a spus celor din vechime: „să nu ucizi!” Iar care are săucidă va fi supus judecății. Eu însă vă zic: oricine, fiind mâniat cu fratele său va fi supus judecății; iar care are să zică fratelui său: Raca, va fi supus Sinedriului; iar care are să zică: Nebunule va fi supus gheenei focului”.**

În legea lui Moise dată lui Israel era porunca: **„să nu ucizi”** (Exod 20:13; Deuteronom 5:17), era o poruncă bună venită de la Dumnezeu pentru poporul Lui, și oricine ucidea era judecat și ucis (Deuteronom 19:21). Domnul Iesus exprimă legea Noului Legământ și spune că **„oricine, fiind mâniat cu fratele său va fi supus judecății; iar care are să zică fratelui său: Raca, va fi supus Sinedriului; iar care are să zică: Nebunule va fi supus gheenei focului”.** Dumnezeu prin Domnul Iesus dă o lege nouă, superioară legii vechi și anume chiar a păstra mânia este demn de judecată, sau a spune fraților noștri de credință: Raca adică prostule, sau nebunule, toți cei care nu se căiesc vor avea parte de judecată și de pedeapsa **„gheenei focului”.**

Mânia, desconsiderarea fraților poate duce la crimă ca și în cazul lui Cain și Abel (Geneza 4:1-8). Discipolul lui Iesus iubit: Ioan fiul lui Zebedei exprimă în mod similar superioritatea poruncii Noului Legământ, care tratează cauza uciderilor, când învață în 1 Ioan 3:15, SCC: **„Oricine, urând pe fratele lui, este un ucigaș de oameni; și știți că orice ucigaș de oameni, nu are viață eternă rămânând în el”.**

Noi trebuie să veghem ca să nu permitem mâniei, urii, vorbirii nepotrivite ca să nu cădem sub judecată; ci, să umblăm potrivit dragostei care caută binele fraților și aproapelui!

Împăcarea mai importantă ca jertfele

Matei 5:23-26, SCC: **“Deci dacă ai să aduci darul tău la altar, și acolo ai să îți amintești că fratele tău are ceva contra ta; lasă darul tău acolo înaintea altarului, și mergi**

întâi să te împaci cu fratele tău, și apoi venind, adu darul tău. Fi binevoitor cu adversarul tău repede, până când ești cu el pe drum; ca nu cumva adversarul tău să te predea judecătorului și judecătorul gardianului, și să fi aruncat în închisoare. Adevărat vă zic: Nicidecum nu ai să ieși de acolo, până ai să restitui ultimul codrant”.

Dumnezeu a poruncit în legea dată lui Israel, despre aducerea de jertfe și daruri (Levitic cap. 1-5), însă Domnul a învățat că dacă îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta să lași darul acolo și să te duci mai întâi și să te împaci cu fratele tău, și apoi să îți aduci darul lui Dumnezeu. Astfel împăcarea dintre frați e mai importantă decât jertfele lui Dumnezeu, numai după ce trăim în pace putem să îi aducem daruri lui Dumnezeu. Mai departe El explică de a fi binevoitor cu adversarul nostru la care noi îi datorăm bani și a încerca să ne împăcăm cu el, până lucrurile nu vor ajunge mai departe în fața judecătorului. În timpul lui Iesus ajungeai la închisoare pentru datorii și trebuia să stai acolo până îți plăteau ultimul codrant. Codrantul era o monedă romană, o monedă din cupru sau bronz și făcea 2 leptale, ca cele aruncate de văduva săracă (Marcu 12:42). Vă dați seama că un dinar de argint, plata pentru o zi de muncă, făcea 64 codranți, deci este vorba de o monedă cu o valoare mică.

Și azi împăcarea cu frații și cu aproapele este foarte importantă, nu putem face o lucrare spirituală dacă mai întâi nu ne-am împăcat cu fratele nostru, și cel mai bine este să nu datorăm nimănui nimic, așa cum ne învață legea Noului Legământ (Romani 13:8), însă dacă apar conflicte cel mai bine să le rezolvăm prin calm și împăciuire nu prin tribunale. Dacă noi suntem vinovați să încercăm să reparăm greșala și să fim binevoitori așa cum a spus Domnul. Așa cum a învățat Iesus mai devreme în această predică de pe munte: **“Fericiti sunt cei făcători de pace, pentru că ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu”** (Matei 5:9, SCC).

Cum să te păzești de adulter?

Matei 5:27-32, SCC: „Ați auzit că s-a zis: „Să nu comiți adulter”. Eu însă vă zic: Oricine, privind la o femeie ca să o poftască, deja a comis adulter cu ea în inima lui. Iar dacă ochiul tău cel drept te face să te poticnești, scoate-l și aruncă-l de la tine; pentru că îți este de folos să piară unu din mădularele tale, și să nu fie aruncat întreg corpul tău în gheena. Și dacă mâna ta cea dreaptă te face să te poticnești, tai-o și arunc-o de la tine; pentru că îți este de folos să piară, unul din mădularele tale, și să nu se ducă întreg corpul tău în gheena. Și s-a spus: „care are să lase nevasta lui, să îi dea carte de despărțire”. Dar Eu vă zic: oricine, lăsând nevasta lui, fără motiv de curvie, o face să comită adulter; și care are să se însoare cu o lăsată, comite adulter”.

Dumnezeu a creat bărbatul și femeia, pentru a fi o familie (Geneza 1:27; 2:18,24). Dumnezeu a interzis adulterul și în vechiul legământ (Exod 20:14; Deuteronom 5:18) și Iesus îl interzice în Noul Legământ, dar mai mult decât atât, Dumnezeu prin Fiul Său merge mai departe în Noul Legământ și spune: „**Oricine, privind la o femeie ca să o poftască, deja a comis adulter cu ea în inima lui**”. De multe ori adulterul pleacă de la a privi și a pofti, ca și în cazul lui David cu Bat-Şeba (2Samuel 11:1-5), Noul Legământ previne adulterul interzicând și pofta care duce la adulter! Căci prima dată adulterul este în inima omului apoi este fizic!

Mai mult decât a interzice a pofti o femeie care nu îți este soție, Domnul și Învățătorul merge mai departe și ne învață: „**Iar dacă ochiul tău cel drept te face să te poticnești, scoate-l și aruncă-l de la tine; pentru că îți este de folos să piară unu din mădularele tale, și să nu fie aruncat întreg corpul tău în gheena. Și dacă mâna ta cea dreaptă te face să te poticnești, tai-o și arunc-o de la tine; pentru că îți este de folos să piară, unul din mădularele tale, și să nu se ducă întreg corpul tău în gheena**”.

La fel și apostolii au îndemnat să omorăm mădularele omului cel vechi căci la ele face referire Domnul, nu la ochi și mâini

fizice: **„Omorâți deci mădularele voastre cele de pe pământ: curvie, necurăție, pasiune, poftă rea, și lăcomia care este idolatrie”** (Coloseni 3:5, SCC). Noi trebuie să omorâm sursa păcatului: pofta din ochi, lipsa de înfrânare din mână, etc. Dar este mai de folos să scoatem omul cel vechi, mădularele lui manifestate prin pofte, decât să **“se ducă întreg corpul tău în gheena”**, unde corpul moare și sufletul este chinuit etern (Matei 10:28; Apocalipsa 14:9-11).

Un alt mod de a ne feri de adulter, este însușirea normelor divine în ce privește căsătoria, despărțirea în căsătorie și recăsătorirea!

Astfel, Iesus continuă spunând: **“Și s-a spus: „care are să lase nevasta lui, să îi dea carte de despărțire”. Dar Eu vă zic: oricine, lăsând nevasta lui, fără motiv de curvie, o face să comită adulter; și care are să se însoare cu o lăsată, comite adulter”**.

Moise a permis divorțul din motive în care se găsea la soție **“ceva nepotrivit”** (Deuteronom 24:1-3, GBV 2001). Însă Noul Legământ este superior vechiului și merge pe o cale perfectă nu pe una îngăduită de Dumnezeu, și astfel pe această cale ni se spune că doar motivul de curvie este cel ce dă dreptul la despărțire. Iar cine se căsătorește cu cea divorțată atâta timp cât îi trăiește soțul comite adulter (vezi și: Romani 7:2,3).

În contrast cu aceste norme înalte, cultele căsătorec oameni la care le trăiește prima soție, și astfel încurajează la adulter, conform cu Marcu 10:11,12. Singurul drept de recăsătorie, fiind moartea partenerului - Romani 7:2,3.

A ne înfrâna poftele, a da morții mădularele omului cel vechi, și a respecta principiile căsătoriei ne va feri de adulter, care este un păcat grav și care duce la lacul de foc care arde cu pucioasă și astfel a nu moșteni Regatul lui Dumnezeu (1Corinteni 6:9,10).

Jurămintele în Noul Legământ

Matei 5:33-37, SCC: **“Iarăși ați auzit că s-a spus celor din vechime: „Să nu juri fals, ci să împlinești față de Iehova**

jurămintele tale”. Eu însă vă zic: Nu jurați nicidecum; nici pe altar, pentru că este tronul lui Dumnezeu; nici pe pământ pentru că este un scăunel al picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este o cetate a marelui rege; nici pe capul tău să nu juri, pentru că nu poți face un păr alb sau negru. Cuvântul vostru să fie: Da, da; nu, nu; iar ce este mai mult decât acestea, este de la cel rău”.

Domnul Iesus face referire la ceea ce spune legea de a nu jura strâmb; ci, a împlini jurămintele făcute lui Iehova Dumnezeu (Numeri 30:2; Deuteronom 23:23), însă El ca trimis a lui Dumnezeu ne spune: **“Nu jurați nicidecum“**, și mai departe ne dă câteva exemple care erau folosite în jurămintele din timpul Lui, dar pe care discipolii lui Iesus trebuiau să le evite: **“nici pe altar, pentru că este tronul lui Dumnezeu; nici pe pământ pentru că este un scăunel al picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este o cetate a marelui rege; nici pe capul tău să nu juri, pentru că nu poți face un păr alb sau negru“**.

De ce să nu jurăm nicidecum? Deoarece este suficient cuvântul nostru, nu mai trebuie să ne întărim cu un jurământ spusele, căci creștinii sunt oameni ai adevărului, de aceea El explică: **“Cuvântul vostru să fie: Da, da; nu, nu; iar ce este mai mult decât acestea, este de la cel rău”**. Tot ce este dincolo de vorbirea corectă cu da sau nu, vine de la cel rău, deoarece Diavolul este mândru, și noi când jurăm denotă încredere în noi înșine că vom face cutare lucru și jurăm, și astfel cădem în mândrie (încrederea în noi înșine), de aceea este suficient să spunem da sau nu, ca să nu ne încredem prea mult în noi și în puterea noastră.

Domnul ne ferește de două păcate dându-ne legea aceasta: 1) de păcatul de a jura și nu ne împlini jurământul; 2) păcatul mândriei.

Nu rămâne decât ca noi discipolii Lui să respectăm aceste învățături și să nu facem jurăminte!

Perfecțiunea în dragoste:

Matei 5:38-46, SCC: **“Ați auzit că s-a spus: „ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte”. Dar Eu vă zic: Nu vă împotriviți celui rău; ci, oricui te lovește în obrazul tău cel drept, întoarce-i și pe celălalt. Și celui vrând să se judece cu tine și să ia cămașa ta, lasă-i și mantia. Și oricine te va obliga să mergi cu el o milă, mergi cu el două. Celui cerându-ți, dă-i; iar pe cel vrând să se împrumute de la tine, nu îl refuza. Ați auzit că s-a spus: „Să iubește pe aproapele tău, și să urăști pe dușmanul tău.” Dar Eu vă zic: Iubiți pe dușmanii voștri, și rugați-vă pentru cei persecutându-vă; ca să vă faceți fii ai Tatălui vostru Cel ce este în ceruri; pentru că El răsare soarele Lui peste răi și buni, și plouă peste drepti și nedrepti. Pentru că, dacă iubiți pe cei iubindu-vă, ce plată aveți? Oare nu fac și vameșii la fel? Și dacă aveți să salutați numai pe frații voștri, ceva deosebit faceți? Nu fac și națiunile la fel? Voi deci, fiți perfecți, precum Tatăl vostru Cel ceresc este perfect”**.

Domnul Iesus își încheie această parte din predică cu concluzia și îndemnul: **“Voi deci, fiți perfecți, precum Tatăl vostru Cel ceresc este perfect”**. Indicând că mai înainte a vorbit despre perfecțiune, despre cum să fim perfecți în dragoste? Să analizăm pe rând sfaturile Sale:

El spune **“Ați auzit că s-a spus: „ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte”. Dar Eu vă zic: Nu vă împotriviți celui rău; ci, oricui te lovește în obrazul tău cel drept, întoarce-i și pe celălalt”**.

În Legea Lui Moise se spunea cu adevărat: **“ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte”** (vezi: Exod 21:24; Levitic 24:20), însă El ne îndeamnă: **“Nu vă împotriviți celui rău”**, și ne dă apoi exemple cum să facem asta; un prim exemplu: **“oricui te lovește în obrazul tău cel drept, întoarce-i și pe celălalt”**. Iată cum să nu ne împotrivism celui rău, să nu ne lăsăm provocați de o palmă pentru a răspunde cu rău la rău (Romani 12:17-21), ci să rămânem calmi oferind și celălalt obraz, la fel cum despre Iesus s-a spus: **“Mi-am dat spatele celor care mă băteau și obrații celor care-mi smulgeau barba. Nu mi-am**

ascuns fața de batjocură și de scuipare” (Isaia 50:6, GBV 2001).

Mai departe Domnul mai ne dă un exemplu de a nu ne împotrivi celui rău: **“Și celui vrând să se judece cu tine și să ia cămașa ta, lasă-i și mantia”**. Atunci când este la mijloc un bun material trecător, să fim dispuși să lăsăm de la noi, să-i dăm și mantia, chiar dacă acel cineva merită doar cămașa.

Învățătorul Iesus continuă cu un alt exemplu:

“Și oricine te va obliga să mergi cu el o milă, mergi cu el două”. În vremea Domnului Iesus, Israelul se afla sub ocupație romană, iar romanii nu ezitau să oblige cetățenii sau animalele lor să muncească pentru ei. Iată ce spune William Barclay în lucrarea **Analiza semantică a unor termeni din Noul Testament**: *„Oricine putea să fie obligat să poarte efectele armatei pe o anumită distanță; oricine putea să fie silit să îndeplinească orice serviciu pe care ocupanții i-l impuneau”*. Astfel dacă un discipol a lui Iesus i se cerea să care un rucsac militar sau alte bagaje ei trebuiau să facă chiar mai mult decât li se cerea, să meargă chiar două mile arătând prin asta că ei nu sunt răzvrățiți, ci supuși celor cu autoritate, și că ei fac mai mult decât li se cere.

În zilele noastre dacă un om ne cere ceva să facem chiar mai mult decât ne cere pe baza acestui principiu. De pildă o vecină are bagaje și ne cere să le ducem până la bloc, noi i le putem duce până sus la apartament.

Mai departe Iesus trece la relațiile dintre evrei când spune: **“Celui cerându-ți, dă-i; iar pe cel vrând să se împrumute de la tine, nu îl refuza”**. Aici Învățătorul se referă la relațiile din poporul Israel, în care un evreu care poate împrumuta să de-a împrumut: celui sărac din națiunea Israel!

De fapt partea doua a versetului nu se poate aplica în cadrul comunității creștine, deoarece creștinii nu i-au cu împrumut de la nimeni (Romani 13:8).

Apoi din contextul textului și al prediciei de pe Munte, vedem cum Iesus vorbea cu evreii și cu discipolii Lui proveniți dintre evrei, și lor le dă aceste învățături (Matei 5:1; Matei 5:33-35, Matei 5:41-47).

În timpul Domnului Iesus existau evrei săraci, așa cum a fost scris: **“Pentru că, totdeauna pe cei săraci îi aveți cu voi...”**

(Marcu 14:7, SCC), și conform poruncii din Deuteronom 15:7-11, cei din Israel mai înstăriți trebuiau să îi ajute pe cei săraci, dându-le împrumut fără dobândă!

Domnul Iesus știa că cărturarii, fariseii și alții bogați au devenit nemiloși și nu mai împrumutau pe cei săraci, așa cum a fost porunca din Deuteronom 15:7-11, GBV 2001: **“Dacă va fi la tine vreun sărac dintre frații tăi, în vreuna din cetățile tale, în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău, să nu-ți împietrești inima și să nu-ți închizi mâna înaintea fratelui tău celui lipsit. Ci să-i deschizi mâna, și să-l împrumuți cu ce-i trebuie ca să facă față nevoilor lui. Vezi să nu fii așa de rău ca să zici în inima ta: „Ah! se apropie anul al șaptelea, anul iertării!” Vezi să n-ai un ochi fără milă pentru fratele tău cel lipsit și să nu-i dai. Căci atunci el ar striga către Domnul împotriva ta, și te-ai face vinovat de un păcat: ci să-i dai și să nu dai cu părere de rău în inimă; căci pentru aceasta te va binecuvânta Domnul Dumnezeuul tău în toate lucrările de care te vei apuca. Întotdeauna vor fi săraci în țară; de aceea îți dau porunca aceasta: „Să-ți deschizi mâna față de fratele tău, față de sărac și față de cel lipsit din țara ta”. Și de aceea El le-a adus aminte dragostea frățească prin legea divină care avea grijă de frații lor evrei săraci, ca să de-a celui ce le cere împrumut, și să nu-l refuze pe un evreu sărac care are nevoie de ajutor material.**

Mai departe Domnul continuă spunând: **“Ați auzit că s-a spus: „Să iubește pe aproapele tău, și să urăști pe dușmanul tău”, El face referire la Levitic 19:18, însă El continuă spunând: “Dar Eu vă zic: Iubiți pe dușmanii voștri, și rugați-vă pentru cei persecutându-vă; ca să vă faceți fii ai Tatălui vostru Cel ce este în ceruri; pentru că El răsare soarele Lui peste răi și buni, și plouă peste drepti și nedrepti. Pentru că, dacă iubiți pe cei iubindu-vă, ce plată aveți? Oare nu fac și vameșii la fel? Și dacă aveți să salutați numai pe frații voștri, ceva deosebit faceți? Nu fac și națiunile la fel? Voi deci, fiți perfecți, precum Tatăl vostru Cel creșc este perfect”.**

Domnul ne dă o lege mai înaltă cea din vechiul legământ, și ne spune să ne iubim și dușmanii, și dă un exemplu practic: să ne

rugăm pentru cei care ne persecută, ca să fim ca Tatăl din cer care dă ploaie peste drepti și nedrepti, însă dacă iubim doar pe cei care ne iubesc ce plată avem superioară vameșilor și oamenilor răi, căci și ei iubesc și țin la cei care țin la ei; ci noi trebuie să fim perfecți ca Tatăl iubind și pe cei care ne fac rău și răspunzând cu iubire nu cu rău.

Fie ca Dumnezeu să ne toarne dragostea Lui și să ne silim să ne învingem iubirea de sine, ca să imităm exemplul Lui (Efeseni 5:1) și să devenim ca El în dragoste.

Să evităm fățarnicia

Matei 6:1-8, SCC: **“Feriți-vă însă, să nu faceți dreptatea voastră înaintea oamenilor pentru a fi priviți de ei; pentru că desigur nu aveți plată de la Tatăl vostru Cel ce este în ceruri. Deci, când faci milostenie, să nu răsuni cu trompeta înaintea ta, precum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca fie glorificați de oameni. Adevărat vă zic: Ei primesc plata lor. Tu însă făcând milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta, ca să fie milostenia ta în ascuns; și Tatăl Tău Cel văzând în ascuns, îți va înapoia. Și când vă rugați, nu fiți ca fățarnicii; pentru că le place să se roage stând în sinagogi și în colțurile străzilor, ca să se arate oamenilor. Adevărat vă zic: Ei primesc plata lor. Dar tu, când ai să te rogi, intră în cămăruța ta, și încuind ușa ta, roagă-te Tatălui Cel ce este în ascuns; Și Tatăl Tău Cel văzând în ascuns, îți va înapoia. Iar rugându-vă, să nu repetați cuvinte ca națiunile; pentru că lor le pare că prin multa lor vorbire vor fi ascultați. Deci să nu fiți asemenați cu ei; pentru că Tatăl vostru știe de cele ce aveți nevoie înainte de a cere voi de la El”.**

În vremea Domnului Iesus, unii oameni religioși au căzut în capcana fățarniciei, astfel fariseii cărturarii, cei care nu aveau o relație vie cu Dumnezeu, au ajuns să își facă faptele de dreptate pentru a fi priviți (lăudați, recunoscuți) de oameni nu pentru Tatăl ceresc!

Domnul Iesus ne învață: **“Deci, când faci milostenie, să nu răsuni cu trompeta înaintea ta, precum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca fie glorificați de oameni. Adevărat vă zic: Ei primesc plata lor. Tu însă făcând milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta, ca să fie milostenia ta în ascuns; și Tatăl Tău Cel văzând în ascuns, îți va înapoia”**. Astfel milostenia, dărnicia trebuie făcută în ascuns, să nu le facem publice pentru ca să ne vadă oamenii și să ne laude, căci atunci am luat plata de la oameni prin lauda sau recunoașterea primită de la ei; ci, de această lucrare trebuie să știe doar Tatăl ceresc și El ne va înapoia!

La fel despre rugăciune, Învățătorul nostru ne învață: **“Dar tu, când ai să te rogi, intră în cămara ta, și încuind ușa ta, roagă-te Tatălui Cel ce este în ascuns; Și Tatăl Tău Cel văzând în ascuns, îți va înapoia”**. Noi trebuie să ne rugăm în ascuns în camera noastră, nu în public cu scopul de a fi văzuți de oameni și lăudați. Există și rugăciuni publice dar cu acele ocazii în adunare trebuie să fim smeriți și concentrați la Dumnezeu nu la părerea altora despre noi!

O altă manifestare a fățarniciei este repetiția în rugăciune, Iesus ne învață: **“Iar rugându-vă, să nu repetați cuvinte ca nașionile; pentru că lor le pare că prin multa lor vorbire vor fi ascultați. Deci să nu fiți asemănați cu ei; pentru că Tatăl vostru știe de cele ce aveți nevoie înainte de a cere voi de la El”**. Ipocrizia constă în faptul că aceștia care repetă cuvinte, nu se roagă din inimă, și cred că repetiția de cuvinte este cheia ca Dumnezeu să îi asculte! Însă cheia este inima sinceră, nu rugăciuni de formă cu multă vorbire dar fără inimă. Fie ca să ne păzim de fățarnicie, și religia noastră să fie curată și neîntinată, făcând lucrurile fără a dori recunoașterea oamenilor, ci a Tatălui ceresc.

Relația cu Dumnezeu și cu semenii

Matei 6:9-15, SCC: **“Deci voi, rugați-vă așa: „Tatăl nostru Cel ce ești în ceruri! Fie sfințit Numele Tău; vie Regatul tău; facă-se voința Ta, precum în cer așa și pe pământ; pâinea noastră pentru existența zilnică, dă-ne-o astăzi; și**

ne iartă greșelile noastre, precum și noi am iertat greșiților noștri; și să nu ne duci în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.” Pentru că, dacă aveți să iertați oamenilor greșelile lor, vă va ierta și vouă Tatăl vostru Cel ceresc; dar dacă nu-i iertați pe oameni, nici Tatăl vostru nu va ierta greșelile voastre”.

Domnul Iesus aici ne învață relația cu Dumnezeu și cu semenii, cu Dumnezeu prin rugăciune, și cu semenii prin iertare!

În primul rând, El ne spune cum să ne rugăm și începe astfel: **„Tatăl nostru Cel ce ești în ceruri!”** Creștinii cei înfiați ca copiii ai lui Dumnezeu, au privilegiu să îi spună: „Tată” lui Dumnezeu, El este în ceruri, și astfel ei se roagă: **„Tatăl nostru Cel ce ești în ceruri!”**

Mai departe Învățătorul ne spune să ne rugăm: **„Fie sfințit Numele Tău”**, aici sfințit, are sensul de pus de o parte (comp. cu Levitic 20:26), pentru glorie. Numele lui Dumnezeu nu trebuie luat în deșert (Exod 20:7), el trebuie pus deoparte doar pentru glorie, onoare, laudă și binecuvântare!

Apoi urmează cererea: **„vie Regatul tău”**, creștinii cer și doresc ca să vină Regatul lui Dumnezeu pe pământ la venirea lui Iesus, și atunci se face **„voința Ta, precum în cer așa și pe pământ”**.

În continuare El ne învață să ne rugăm: **„pâinea noastră pentru existența zilnică, dă-ne-o astăzi”**, astfel nu este greșit să ne rugăm pentru nevoile materiale.

Dar și pentru nevoi spirituale: **„și ne iartă greșelile noastre, precum și noi am iertat greșiților noștri”**, iată cât de important este să iertăm pentru a fi iertați de Dumnezeu, pentru că la final Domnul spune o condiție a iertării noastre din partea lui Dumnezeu: **„Pentru că, dacă aveți să iertați oamenilor greșelile lor, vă va ierta și vouă Tatăl vostru Cel ceresc; dar dacă nu-i iertați pe oameni, nici Tatăl vostru nu va ierta greșelile voastre”**. Numai o relație bună cu oamenii duce la o relație cu Dumnezeu.

Rugăciunea continuă cu cererea: **„și să nu ne duci în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău”**, prin această cerere noi îi cerem lui Dumnezeu să nu ne ducă în ispită prin Satan și demonii pe o

cale perfectă; ci, să țină cont de nivelul nostru spiritual și să rărească ispitele și să ne izbăvească de cel rău și de dorințele lui care dorește să ne ispitească des și îi cere lui Dumnezeu acest lucru, iar uneori Dumnezeu permite ispita, dar ne rugăm să nu permită sau să ne ducă în ispită așa des.

În concluzie, o relație cu Dumnezeu implică să știm să ne rugăm după modelul de rugăciune al Domnului Iesus, și să ne iertăm unii pe alții ca să fim iertați, cele două relații cu Dumnezeu și cu semenii merg mână în mână, una fără alta nu se poate! Fie ca Iehova Dumnezeu să fie glorificat, și să fim în pace cu oamenii!

Postul pentru Tatăl ceresc

Matei 6:16-18, SCC: “Iar când aveți să postiți, nu fiți triști, ca fățarnicii; pentru că desfigurează fețele lor ca să se arate oamenilor postind. Adevărat vă zic: „ei primesc plata lor.” Tu însă, postind, unge capul tău și spală fața ta: ca să nu te arăți oamenilor postind, ci Tatălui Tău, Cel ce este în ascuns; și Tatăl Tău Cel văzând în ascuns, îți va înapoia”.

Postul este pentru Tatăl ceresc, doar El trebuie să știe că postim, postul nu îl dăruim oamenilor, însă în vremea Domnului Iesus, existau oameni religioși fățarnici, ca fariseii, cărturarii, etc. care doreau ca oamenii să știe că ei postesc, pentru că să primească recunoaștere de la oamenii, să fie văzuți ca neprihăniți și astfel ei au primit plata pentru post prin laudele oamenilor, însă Domnul ne învață ca tu când postești să nu arăți în exterior, prin tristețe; ci, să nu știe decât Tatăl din cer că postești, și El îți va răsplăti în ascuns, și atunci postul tău va fi primit de Dumnezeu.

Să evităm fățarnicia în post și în toate disciplinele spirituale (rugăciunea, dărnicia, milostenia, cugetarea etc.); ci, să facem pentru Dumnezeu toate, nu pentru o recunoaștere sau laude din partea oamenilor.

Mai târziu apostolul Pavel a spus sub inspirație divină în Galateni 1:10, SCC: **“Pentru că acum îi mulțumesc pe oameni, sau pe Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor?”**

Dacă mai plăceam oamenilor, nu mai eram sclav al lui Christos”.

Dacă dorim să fim sclavi ai lui Christos, să căutăm să fim plăcuți lui Dumnezeu, și nu să facem un spectacol din faptele noastre pentru a primi: laudele, recunoașterea sau a fi înălțați de oameni!

Căutați Regatul și nu lucrurile trecătoare

Matei 6:19-34, SCC: “Nu vă strângeți comori pe pământ; unde le strică molie și rugină, și unde hoții le sapă și fură. Strângeți-vă însă comori în cer; unde nu le strică nici molie nici rugină, și unde nu le sapă hoții nici nu fură! Pentru că unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta. Lampa corpului este ochiul. Dacă deci ochiul tău are să fie limpede, întreg corpul tău va fi luminos. Dar, dacă ochiul tău are să fie rău, întreg corpul tău va fi întunecos. Deci, dacă lumina cea din tine este întuneric, cât de mult este întunericul! Nici unul nu poate servi la doi domni; pentru că sau va urî pe unul, și va iubi pe celălalt, sau se va ține de unu, și va disprețui pe celălalt. Nu puteți servi lui Dumnezeu, și lui Mamona. De aceea vă zic: „nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru, ce să mâncați sau ce să beți; nici pentru corpul vostru, ce să îmbrăcați. Oare nu este sufletul mai mult decât hrana, și corpul decât veșmântul?” Uitați-vă la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu strâng în depozite; și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi mult mai de preț decât ele? Dar cine dintre voi; îngrijorându-se, poate adăuga un cot la satura lui? Și pentru veșmânt, de ce vă îngrijiți? Observați crinii câmpului cum cresc! Nu se ostenesc nici nu torc; vă spun însă, că nici Solomon, în toată gloria lui, nu a fost îmbrăcat ca unu dintre aceștia. Iar dacă astfel îmbracă Dumnezeu, iarba câmpului, care astăzi fiind și mâine fiind aruncată în cuptor; oare nu cu mult mai mult pe voi, puțini credincioși? Deci, să nu fiți îngrijiți, zicând: „ce o să mâncăm? Sau: ce o să bem? Sau: cu ce o să ne îmbrăcăm?” Pentru că națiunile caută

toate acestea; pentru că Tatăl vostru Cel ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea. Căutați dar întâi Regatul și dreptatea Lui, și toate acestea vi se vor adăuga. Deci, nu fiți îngrijorați pentru mâine, pentru că mâine va fi îngrijorată de ea. Ajunge zilei răutatea ei”.

Domnul Iesus continuă predica cu acest îndemn: **“Nu vă strângeți comori pe pământ; unde le strică molia și rugină, și unde hoții le sapă și fură. Strângeți-vă însă comori în cer; unde nu le strică nici molie nici rugină, și unde nu le sapă hoții nici nu fură! Pentru că unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta”**. Scopul vieții noastre nu trebuie să fie să strângem comori, de ce, deoarece pe pământ toate sunt trecătoare, și se strică, aici există hoți care le fură, și de aceea mai bine să strângem comori în cer **“unde nu le strică nici molie nici rugină, și unde nu le sapă hoții nici nu fură!”** Mai presus de toate acolo **“unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta”**, adică inima noastră este absorbită de comoara noastră, preocupată, frământată, dacă comoara noastră este spirituală în cer, atunci inima noastră va fi în cer lipsită de griji și frământări, liberă să-L iubească pe Dumnezeu mai presus de orice! În cazul în care comoara noastră va fi materială, inima noastră va iubi cele materiale și vom sacrifica spiritualul pentru material și atunci vom trece împreună cu comoara noastră perisabilă.

Mai departe Domnului Iesus mai dă un motiv pentru a ne strânge comori în cer: **“Lampa corpului este ochiul. Dacă deci ochiul tău are să fie limpede, întreg corpul tău va fi luminos. Dar, dacă ochiul tău are să fie rău, întreg corpul tău va fi întunecos. Deci, dacă lumina cea din tine este întuneric, cât de mult este întunericul!”** El ne învață că lampa care luminează ființa noastră este ochiul, dacă ochiul nostru va fi limpede, concentrat într-un singur loc: la cer, întreg corpul va fi luminos, însă dacă ochiul este rău, împărțit și la cer și la comorile pământești, atunci vom fi întunecoși, și dacă și creștinii sunt întunecoși cât de mult este întunericul pe planeta pământ!

Având un ochi împărțit ajungem să servim la doi stăpâni, despre care Domnul avertizează: **“Nici unul nu poate servi la**

doi domni; pentru că sau va urî pe unul, și va iubi pe celălalt, sau se va ține de unu, și va disprețui pe celălalt. Nu puteți servi lui Dumnezeu, și lui Mamona”.

Creștinii nu pot servi la doi domni, ei servesc fie la Dumnezeu, fie dumnezeului bogățiilor: Mamona, Iehova Dumnezeu urăște o inimă împărțită.

În continuare El ne învață: **“De aceea vă zic: „nu vă îngrijați pentru sufletul vostru, ce să mâncați sau ce să beți; nici pentru corpul vostru, ce să îmbrăcați. Oare nu este sufletul mai mult decât hrana, și corpul decât veșmântul?”** Uitați-vă la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu strâng în depozite; și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi mult mai de preț decât ele? Dar cine dintre voi; îngrijorându-se, poate adăuga un cot la satura lui? Și pentru veșmânt, de ce vă îngrijați? Observați crinii câmpului cum cresc! Nu se ostenesc nici nu torc; vă spun însă, că nici Solomon, în toată gloria lui, nu a fost îmbrăcat ca unu dintre aceștia. Iar dacă astfel îmbracă Dumnezeu, iarba câmpului, care astăzi fiind și mâine fiind aruncată în cuptor; oare nu cu mult mai mult pe voi, puțini credincioși? Deci, să nu fiți îngrijați, zicând: „ce o să mâncăm? Sau: ce o să bem? Sau: cu ce o să ne îmbrăcăm?” Pentru că națiunile caută toate acestea; pentru că Tatăl vostru Cel ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea”. Învățătorul Iesus ne spune să nu ne îngrijorăm, căci sufletul adică ființa noastră este mai mult decât hrana sau îmbrăcămintea, și ne îndeamnă să ne uităm la păsările cerului de care Dumnezeu se îngrijește, și la fel se va îngriji de noi, la fel să privim la crinii de pe câmp ce frumoși sunt îmbrăcați de Tatăl, la fel să avem încredere că și pe noi Dumnezeu nu ne va lăsa în ce privește îmbrăcămintea, astfel **“să nu fiți îngrijați, zicând: „ce o să mâncăm? Sau: ce o să bem? Sau: cu ce o să ne îmbrăcăm?”** Pentru că națiunile caută toate acestea; pentru că Tatăl vostru Cel ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea”. Dumnezeu cunoaște și nevoile noastre materiale, de aceea ne încurajează în continuare: **“Căutați dar întâi Regatul și dreptatea Lui, și toate acestea vi se vor adăuga”**. Noi în primul rând trebuie să

căutăm Regatul lui Dumnezeu, și dreptatea divină ce înseamnă aceasta?

Regatul lui Dumnezeu aici are sensul de domnia Lui manifestată pe pământ prin adunare (Coloseni 1:13), a căuta Regatul înseamnă a pune pe primul lor în viața noastră lucrurile spirituale care duc la lărgirea Regatului pe pământ, ca: predicarea Evangheliei, facerea de discipoli, și modul de viață trăit în dreptate, și atunci celelalte lucruri, cele materiale ni se vor adăuga.

Atunci când vom trăi prin credință căutând Regatul nu ne vom mai îngrijora de fapt în final Iesus spune: **“Deci, nu fiți îngrijorați pentru mâine, pentru că mâine va fi îngrijorată de ea. Ajunge zilei răutatea ei”**. Nu trebuie să ne îngrijorăm pentru mâine, căci mâine va fi îngrijorată de ea, adică lucrurile de mâine le facem mâine, nu trebuie să ne frământăm de azi, ajunge zilei răutatea ei, greutățile ei, nu mai trebuie să aducem greutățile de mâine în ziua de azi!

Nu rămâne decât să ascultăm de Învățătorul Iesus și vom trăi o viață fără îngrijorare, cu un Dumnezeu care se îngrijește de noi, dacă pe primul plan este Regatul și dreptatea Lui!

Să nu judecăm, dar să avem discernământ

Matei 7:1-6, SCC: “Nu judecați, ca să nu fiți judecați! Deoarece, cu care judecați: judecați, veți fi judecați; și cu care măsură măsurați, vi se va măsura. De ce însă vezi paiul cel din ochiul fratelui tău, dar nu observi bârna din ochiul tău? Sau, cum vei zice fratelui tău: „lasă să scot paiul din ochiul tău”; și iată! Bârna este în ochiul tău? Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău. Să nu dați ceea ce este sfânt câinilor, nici nu aruncați perlele voastre înaintea porcilor; ca nu cumva să le calce în picioarele lor, și întorcându-se, să vă sfâșie”.

Domnul Iesus își continuă predica de pe Munte, cu sfatul: **“Nu judecați, ca să nu fiți judecați!”** A judeca drept nu este ușor pentru un om imperfect, iar un om nefiind perfect, având în

ochi o bârnă (propria lui slăbiciune) nu poate judeca drept și atunci vom fi judecați după judecata noastră, și anume judecând nedrept, vom fi judecați după normele noastre nedrepte, **“Deoarece, cu care judecată: judecați, veți fi judecați; și cu care măsură măsurați, vi se va măsura”**. Nu putem să emitem judecăți greșite și noi să fim socotiți drepecți, ba mai mult vom fi judecați după propria judecată, așa cum Dumnezeu i-a spus la Israel, că îi va judeca după căile lor părtinitoare și atunci vor fi găsiți cu siguranță vinovați (Ezechiel 18:29,30). Nu poți judeca părtinitor, și să nu-ți primești plata!

Mai departe Domnul explică: **“De ce însă vezi paiul cel din ochiul fratelui tău, dar nu observi bârna din ochiul tău? Sau, cum vei zice fratelui tău: „lasă să scot paiul din ochiul tău”; și iată! Bârna este în ochiul tău? Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău”**.

Înainte de a judeca pe alții cu scopul de a-i ajuta în dragoste, mai întâi trebuie să ne judecăm pe noi înșine (comp. cu 2Corinteni 13:5), să vedem bârna din ochiul nostru sau slăbiciunea care ne umbrește vederea spirituală și ne face să nu vedem clar lucrurile. Doar apoi putem vedea paiul și să încercăm să îl ajutăm în dragoste și cu spiritul blândetei (Galateni 6:1), deoarece porunca de ‘a nu judeca’ este în contextul acestei necurățiri sau nepregătiri pentru a emite judecăți, ea nu este o poruncă ce se aplică în toate situațiile credinciosului; ci, doar atunci când avem bârna în ochi noi trebuie să ne oprim să judecăm!

După ce ne-am curățit, chiar Domnul ne spune în continuare: **“Să nu dați ceea ce este sfânt câinilor, nici nu aruncați perlele voastre înaintea porcilor; ca nu cumva să le calce în picioarele lor, și întorcându-se, să vă sfășie”**. Este interesant că în limba greacă, *a judeca* cu sensul de a emite judecăți (condamnări – Ioan 3:18) și *a judeca* cu sensul de discernământ, adică a deosebi binele de rău (Luca 12:57), este același cuvânt în greacă: **„krino”** și derivatele lui.

Astfel nu trebuie să judecăm până nu ne curățim de bârnă, însă după aceea trebuie să judecăm cu scopul de a ajuta pe alții!

De fapt, noi trebuie să judecăm, trebuie să ne ascuțim discernământul ca să nu dăm ceea ce este sfânt oamenilor cu trăsături de câine, și perlele spirituale ale noastre la oameni cu caracteristici de porc, de ce? Ca nu cumva să ne calce în picioare perlele și să se întoarcă spre noi să ne sfâșie! Nici câini, nici porci nu pot deosebi și prețui lucrurile sfinte, nu pot deosebi valoarea dintre mămăligă și o perlă prețioasă și valoroasă! Însă dacă noi putem deosebi atunci trebuie să deosebim și oamenii la care le dăm lucrurile din Cuvântul lui Dumnezeu.

Astfel fie ca Dumnezeu să ne de-a discernământ și putere, ca să ne curățăm ochiul, ca să vedem clar și în dragoste să ne ajutăm unii pe alții, și să avem o judecată și o măsură dreaptă, ca să fim judecați de Dumnezeu într-un mod drept!

Perseverența în rugăciune

Matei 7:7-11, SCC: **“Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Pentru că oricine cerând, primește; și cel căutând, găsește; iar celui bătând, i se deschide. Sau cine dintre voi este omul, căruia fiul său îi va cere pâine, el îi va da piatră? Sau de va cere și pește, îi va da șarpe? Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune copiilor voștri; cu atât mai mult Tatăl vostru Cel ce este în ceruri, va da daruri bune celor cerând de la El”.**

Copiii lui Dumnezeu ar trebui să îndrăznească la Dumnezeu, asta ne învață Domnul Iesus în acest pasaj al predicii de pe Munte, ei nu trebuie să se lase; ci să continue să ceară la Tatăl lor din cer, pentru că este imposibil ca să cerem cu credință la Tatăl și El să nu ne de-a.

Iar perseverența noastră va indica credința noastră într-un Tată bun.

Domnul și Învățătorul nostru ne învață un adevăr minunat: **“Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Pentru că oricine cerând, primește; și cel căutând, găsește; iar celui bătând, i se deschide”.** El expune o lege spirituală și anume că cine cere: i se va da; cine caută:

va găsi; cine bate la ușa cerului: i se va deschide, ce fundament sigur pentru copiii lui Dumnezeu dacă ei sunt perseverenți!
Iar Iesus explică motivul pentru care copiii lui Dumnezeu: primesc, și anume: **“cine dintre voi este omul, căruia fiul său îi va cere pâine, el îi va da piatră? Sau de va cere și pește, îi va da șarpe? Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune copiilor voștri; cu atât mai mult Tatăl vostru Cel ce este în ceruri, va da daruri bune celor cerând de la El”**.

Motivul este bunătatea lui Dumnezeu!

Dacă la părinții umani, fiii îi fac o cerere să îi de-a o pâine, sau un pește, nu le va da daruri contrafăcute, false, fără valoare respectiv: piatră sau șarpe, ci ceea ce cer, în mod similar Tatăl din cer va da daruri bune copiilor Lui.

Cei care sunt cu adevărat copiii ai lui Dumnezeu, născuți și înfiați de El (1Ioan 3:9,10; Galateni 4:6,7), în care este Spiritul Fiului, ei pot cere daruri bune de la Tatăl lor din cer, fie daruri spirituale, daruri ale Spiritului Sfânt, fie daruri de natură materială, cum sunt alimente, haine, sau alte lucruri necesare. Dar important este ca ei să continue să ceară până când primesc, să persevereze, fără să se îndoiască de bunătatea Tatălui.

Este imposibil ca noi să fim copii de Dumnezeu și să cerem **“daruri bune”**, și să nu primim.

Deci este important ca noi să cerem, căutăm și să batem, și vom primi, vom găsi, și ni se va deschide!

Regula de aur

Matei 7:12, SCC: **“Deci toate câte vreți să vă faceți oamenii, așa faceți-le și voi; pentru că aceasta este legea și profeții”**.

Domnul Iesus după ce vorbește de relația pe verticală cu Tatăl ceresc în Matei 7:7-11, apoi vorbește de relația pe orizontală cu oamenii în Matei 7:12, și ne dă o regulă, un principiu de aur al relațiilor bune cu semenii noștri, și anume: **“Deci toate câte vreți să vă faceți oamenii, așa faceți-le și voi”**

Ce înseamnă aceasta?

Binele! Noi dorim ca oamenii să ne fac bine, nu dorim ca oamenii să ne facă vreun rău!

Domnul Iesus a spus: **“așa faceți-le și voi”!**

Domnul continuă și spune: **“pentru că aceasta este legea și profetii”**. Adică acest principiu este esența legii lui Moise și al profetilor. Esența legii și al profetilor era de fapt tot dragostea, era să faci binele așa cum se spune în Mica 6:8, GBV 2001: **“El ți-a arătat, omule, ce este bine. Și ce altceva cere Domnul de la tine, decât să faci ce este drept și să iubești bunătatea și să umbli smerit cu Dumnezeuul tău?”**

Însă acest principiu este și esența legii lui Christos a învățaturii Lui, **“Deci toate câte vreți să vă facă oamenii, așa faceți-le și voi”**.

Calea vieții: voința Tatălui din cer

Matei 7:13-29, SCC: **“Intrați prin poarta îngustă; pentru că largă este poarta, și lată este calea cea ducând spre pierzare; și mulți sunt cei intrând pe ea. Pentru că strâmtă este poarta, și îngustă este calea cel ducând spre viață; și puțini sunt cei ce o găsesc.**

Feriți-vă de profeții mincinoși, cei care vin la voi în veșminte de oi; dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori. După roadele lor îi veți recunoaște. Oare se culeg struguri de pe spini, și măslina de pe măcăcini? Astfel, orice pom bun, face roade bune; dar pomul rău, face roade rele. Nu poate un pom bun, să aducă roade rele; nici un pom rău, să facă roade bune. Orice pom, nefăcând roadă bună, este tăiat și este aruncat în foc. Așadar, după roadele lor îi veți recunoaște. Nu oricine zicându-mi: „Doamne! Doamne!” Va intra în Regatul cerurilor; ci cel făcând voința Tatălui Meu Cel ce este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne! Doamne!” Nu în Numele Tău am profetit, și nu am scos demoni în Numele Tău, și nu în Numele Tău am făcut multe lucrări puternice? Și atunci le voi declara: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, cei făcând nelegiuirea.”

Deci, oricine, care aude cuvintele acestea ale Mele și le face, va fi asemănat cu un bărbat chibzuit, care a construit

casa lui pe stâncă. Și a coborât ploaia, și au venit râurile, și au suflat vânturile, și au lovit în casa aceea, și nu a căzut; pentru că fusese întemeiată pe stâncă. Și oricine, auzind cuvintele acestea ale Mele și nu le face, va fi asemănat cu un bărbat nebun, care a construit casa lui pe nisip. Și a coborât ploaia, și au venit râurile, și au suflat vânturile, și au izbit în casa aceea, și a căzut; și căderea ei a fost mare.” Apoi, când Iesus a sfârșit cuvintele acestea, mulțimile erau mirate de învățătura Lui; pentru că îi învăța ca având autoritate, și nu ca și cărturarii lor”.

Domnul Iesus ne invită să intrăm pe poarta strâmtă și pe calea îngustă, **“pentru că largă este poarta, și lată este calea cea ducând spre pierzare; și mulți sunt cei intrând pe ea”**, ce înseamnă acestea?

Poarta strâmtă desemnează o intrare care nu este ușor accesibilă, este o intrare strâmtă greu de intrat, iar calea îngustă este un drum pe care mergi greu căci este îngust, ceea ce indică că intrarea și apoi umblarea cu Iesus nu este ușoară, și implică să renunțăm la multe ca să putem intra și umbla cu El!

Pe când poarta largă și calea lată, este un mod de viață fără opreliști, ușor, dar duce la pierzare și mulți intră pe poarta largă, căci ea este accesibilă și tentantă! Pe când **“strâmtă este poarta, și îngustă este calea cel ducând spre viață; și puțini sunt cei ce o găsesc”**.

Poarta largă și calea lată este lumea lui Satan, în care se include și religia falsă care îți îngăduie să intri în biserică netransformat de Cuvânt, să crezi ce vrei, să trăiești cum vrei, și să te închini cum îți place, nu după cum vrea Dumnezeu!

Pe când poarta strâmtă și calea îngustă este religia adevărată (Iacob 1:26,27), este umblarea credinciosului cu Dumnezeu în ascultarea de poruncile Sale (1 Ioan 5:3).

Pe calea lată sunt și lucrări religioase făcute de diferiți profeți și lucrători falși, însă Domnul și Învățătorul nostru ne avertizează: **“Feriți-vă de profeții mincinoși, cei care vin la voi în veșminte de oi; dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori. După roadele lor îi veți recunoaște. Oare se culeg struguri de pe spini, și măslina de pe măcăcini? Astfel, orice pom**

bun, face roade bune; dar pomul rău, face roade rele. Nu poate un pom bun, să aducă roade rele; nici un pom rău, să facă roade bune. Orice pom, nefăcând roadă bună, este tăiat și este aruncat în foc. Așadar, după roadele lor îi veți recunoaște. Nu oricine zicându-mi: „Doamne! Doamne!” Va intra în Regatul cerurilor; ci cel făcând voința Tatălui Meu Cel ce este în ceruri”.

În primul rând să ne ferim de profeți mincinoși, de ce acești profeți sunt periculoși? Pentru că ei mint, ei se prefac în oi, dar sunt lupi răpitori care iau oile și le mută în staulul lor, unde nu conduce Tatăl luminilor prin Domnul Iesus, ci lupul, tatăl minciunii, Satan, Diavolul, tatăl lor și al demonilor!

Dar Iesus ne dă un semn prin care să îi recunoaștem: **“După roadele lor îi veți recunoaște”**. Așa un pom rău nu produce fructe bune, la fel nici lucrătorii falși. Da ei se roagă: **„Doamne! Doamne!”**, dar rugăciunea lor este o scârbă înaintea lui Dumnezeu (Proverbe 28:9), da ei cântă și aduc jertfe, însă jertfele lor sunt necurate, și sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu (Proverbe 21:27). Ei citesc Biblia, predică din ea, însă Dumnezeu declară despre ei: **“Ce ai tu ca să înșiri rânduielile Mele și să pui legământul Meu în gura ta, tu, care urăști mustrarea și care ai aruncat cuvintele Mele înapoia ta?”** (Psalmul 50:16,17, SCC). Da ei prorocesc (ghicesc), dar nu sunt decât închipuiri ale lor (Ieremia 14:14; 23:16), sau lucrări demonice (Ioan 4:1)! Lor le lipsește: **“voința Tatălui”**, doar cine FACE voința Tatălui acela va intra în Regatul cerurilor! Ceilalți vor fi aruncați în foc!

Pe când lucrătorii adevărați, ei fac fapte bune, ei fac **“voința Tatălui Meu Cel ce este în ceruri”**, ei produc roade bune indicând că sunt pomi buni. Cum putem stabili un fruct dacă este bun? Dacă el corespunde cu Cuvântul lui Dumnezeu!

Mulți azi se închină, și fac lucrări religioase așa cum spune Învățătorul: **“Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne! Doamne!” Nu în Numele Tău am profetit, și nu am scos demoni în Numele Tău, și nu în Numele Tău am făcut multe lucrări puternice? Și atunci le voi declara: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, cei făcând nelegiuirea.”**

În ziua judecății, mulți vor spune Judecătorului Iesus: „**Doamne! Doamne!**” Ei vor încerca să se justifice cu lucrările lor religioase spunând: “**Nu în Numele Tău am profetit, și nu am scos demoni în Numele Tău, și nu în Numele Tău am făcut multe lucrări puternice?**” Însă Domnul nu a fost cu ei, nu a lucrat prin ei; ci a fost o lucrare de rătăcire, așa cum se descrie în 2Tesaloniceni 2:11,12, SCC: “**Și de aceea, Dumnezeu a trimis o putere lucrătoare de rătăcire, pentru ca ei să creadă minciuna, ca să fie judecați toți cei necrezând adevărul, ci bineplăcându-le în nedreptate**”. Deci Dumnezeu a trimis demoni iar ei au lucrat o lucrare religioasă: “**o putere lucrătoare de rătăcire**”, deoarece Domnul declară despre ei: “**Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, cei făcând nelegiuirea.**” Ei au făcut lucrări religioase fără Domnul, lucrări nu după lege, ci în fărădelege, ei nu au ținut cont de legea lui Christos în lucrările lor, ei au lucrat nelegiuirea!

Însă ferice de cine ascultă de Domnul!

Învățătorul Iesus își încheie predica de pe Munte, expunând chiar scopul acestei predici, după cum urmează: “**Deci, oricine, care aude cuvintele acestea ale Mele și le face, va fi asemănat cu un bărbat chibzuit, care a construit casa lui pe stâncă. Și a coborât ploaia, și au venit râurile, și au suflat vânturile, și au lovit în casa aceea, și nu a căzut; pentru că fusese întemeiată pe stâncă. Și oricine, auzind cuvintele acestea ale Mele și nu le face, va fi asemănat cu un bărbat nebun, care a construit casa lui pe nisip. Și a coborât ploaia, și au venit râurile, și au suflat vânturile, și au izbit în casa aceea, și a căzut; și căderea ei a fost mare.**”

Scopul predici de pe Munte (Matei cap. 5-7) sunt îndemnuri și învățături ce privesc ascultarea de Iesus, pe care Christos o compară cu un om care și-a zidit casa (viața) pe stâncă, iar ploaia, râurile și vânturile (încercările) nu au putut doborî casa aceea, pe când un om neascultător, și-a construit casa pe nisip, iar ploaia, râurile și vânturile (încercările) care apar inerent în viața omului, au izbit casa și ea a căzut, ea nu putut rezista, fiindcă acel om nu a ascultat de Domnul și Învățătorul Iesus!

Predica lui Iesus era cu autoritatea, așa cum spune relatarea în final: “**Apoi, când Iesus a sfârșit cuvintele acestea,**

mulțimile erau mirate de învățătura Lui; pentru că îi învăța ca având autoritate, și nu ca și cărturarii lor”. În contrast cu cărturarii care citau cuvintele unor rabini, și autoritatea lor se baza pe interpretări omenești și pe curente de gândire omenească, Domnul a primit cuvintele de la Tatăl (Ioan 12:49) și de aceea El vorbea cu autoritate, cuvintele Lui erau cuvintele lui Dumnezeu! De aceea, nu rămâne decât ca noi să le împlinim!

Predica lui Iesus - Luca 4:16-22

În Luca 4:16-22 se face referire la o altă predică ținută de Iesus în sinagoga din Nazaret, însă de data aceasta a fost o predică textuală, ce se baza pe textul din Isaia 61:1,2, adică o dezvoltare a acestui text profetic ce s-a împlinit prin serviciul lui Iesus ca Rege și Salvator pe pământ.

Predica lui Iesus din sinagoga din Nazaret

Luca 4:16-22, SCC: **“Și a venit în Nazaret, unde a fost crescut, și a intrat după obiceiul Lui în sinagogă; și S-a ridicat să citească. Și I s-a dat o carte a profetului Isaia; și deschizând cartea, a găsit locul unde era scris: „Un Spirit al lui Iehova este peste Mine; pentru că M-a uns ca să binevestesc săracilor, M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima, să predic captivilor eliberarea, și orbilor să vadă iarăși, să trimit în libertate pe cei apăsați, să predic un an favorabil al lui Iehova”. Apoi, rulând cartea, și redând-o servitorului, S-a așezat; iar ochii tuturor din sinagogă erau ațintiți asupra Lui. Iar El a început să zică către ei: astăzi a fost împlinită Scriptura în urechile voastre. Și toți mărturiseau pentru El; și se mirau de cuvintele harului cele ieșite din gura Lui, și ziceau: nu este Acesta un fiu al lui Iosif?”**

Iesus predică în sinagogle din regiunea Galileea, așa cum precizează relatarea din Luca 4:14,15, SCC: **“Apoi Iesus, în puterea Spiritului, S-a întors în Galileea; și a ieșit o faimă despre El în tot ținutul din jur; și El îi învăța în sinagogle lor, fiind glorificat de toți”**. Da El a ținut multe predici prin puterea Spiritului în diferite localități din Galileea, însă nu au fost consemnate în Scripturi, ele au fost minunate, deoarece efectul lor a fost: că Domnul Iesus a fost glorificat de toți! În cer o să le cunoaștem pe toate!

În Luca 4:16-22, ni se relatează cum a mers și în sinagoga din Nazaret, unde s-a ridicat în picioare în fața comunității strănse, și a citit din Isaia 61:1,2. Să vedem în continuare ceea ce a citit El: **“Un Spirit al lui Iehova este peste Mine; pentru că M-a**

uns ca să binevestesc săracilor, M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima, să predic captivilor eliberarea, și orbilor să vadă iarăși, să trimit în libertate pe cei apăsați, să predic un an favorabil al lui Iehova”.

Acest text citit, era de fapt o profeție despre El, despre lucrarea lui Mesiah, o profeție a profetului Isaia, așa cum a aplicat Iesus la lucrarea lui din acel timp: **“astăzi a fost împlinită Scriptura în urechile voastre”.**

Predica lui Iesus a continuat dar Evanghelistul nu ne spune predica dar ne spune efectul ei: **“se mirau de cuvintele harului cele ieșite din gura Lui”.**

Această lucrare profețită pe care Regele trimis de Dumnezeu o făcea pe pământ prin Spiritul lui Iehova era: să binevestească săracilor, adică să le predice: Evanghelia (vestea bună) a Regatului lui Dumnezeu, că Regatul este pe pământ manifestat prin Regele și prin lucrările divine, că Dumnezeu se îngrijește de săraci dându-le vestea bună că Regatul este o realitate spirituală. Apoi Regele Iesus a fost trimis să vindece pe cei cu inima zdrobită, pe cei întristați fie de jugul roman, de tradițiile fariseice împovăraoare, El a venit să vindece, să de-a speranță, să panseze, să traseze o cale a credinței prin care oamenii deprimați să fie restabiliți! Ca inima lor să aibă bucurie, speranță, credință!

Mesiah a mai fost trimis să predice captivilor eliberarea, celor care erau captivi: tradiției, fricii, demonilor, etc. Iesus a scos demonii, i-a eliberat pe oameni de frică, de prejudecăți, de tradiția care nu era de la Dumnezeu și i-a eliberat ca să poată servii lui Dumnezeu cu o conștiință bună fără a fi captivi!

Ungerea lui Iesus i-a dat putere ca să vindece orbi fizici, dar mai presus de atât chiar celor orbi spirituali Domnul le-a dat vedere (Ioan 9:5,39). Domnul Iesus le-a dat libertate celor apăsați, fie eliberându-i de demoni, fie de tradiții (Marcu 1:34; Ioan 8:31,32). Regele Iesus a fost trimis să predice un an favorabil al lui Iehova, adică o perioadă de grație în care oamenii se pot împăca cu Dumnezeu, El a predica favoarea nemeritată a lui Dumnezeu! Ilustrarea cu slavul nemilostiv unde Regele a iertat toată datoria prin bunătatea nemeritată (Matei 18:21-27), și parabola cu cămătarul care a iertat cei doi datornici prin bunătatea nemeritată (Luca 7:41,42), a ilustrat

de fapt: bunătatea Tatălui ceresc față de oameni, astfel Iesus a predicat cu adevărat: **“un an favorabil al lui Iehova”**.

Iubite cititor trăim încă în: ‘anul favorabil a lui Iehova’, încă te poți împăca cu Dumnezeu prin bunătatea Lui și prin jertfa lui Christos, nu întârzia să vii la Dumnezeu prin Christos, căci va urma: **“ziua răzbunării Dumnezeului nostru”** (Isaia 61:2, GBV 2001). Astfel toți care nu se împacă cu Dumnezeu, despre ei se spune în 2Tesaloniceni 1:8-10, SCC: **“într-o flacără; dând răzbunare celor neștiindu-L pe Dumnezeu și celor neascultând de Evanghelia Domnului nostru Iesus; care vor suferi pedeapsă o pieire eternă de la fața Domnului și de la gloria țării Lui; când are să vină ca să fie glorificat în sfinții Lui, și admirat, în ziua aceea, prin toți cei crezând...”**.

Predica de la șes a lui Iesus – Luca 6:17,20-49

În mod similar cu predica de pe Munte, Matei cap. 5-7, este și predica din câmpie rostită în Evanghelia după Luca 6:17,20-49, unde este aceeași temă: ascultarea de Cuvântul Domnului Iesus, chiar dacă El face referire în predică la diferite subiecte, toate conduc la ascultarea de Cuvântul Domnului Iesus a omului care vine la Iesus!

Predica a fost ținută la câmpie într-un loc la șes, așa cum este consemnat în Luca 6:17, SCC: “**Și coborând cu ei, a stat pe un loc șes, cu o mulțime multă de discipoli de-ai Lui, și o mulțime multă a poporului din toată Iudeea, din Ierusalim, și de pe țărmul Tirului și al Sidonului; care au venit să Îl asculte, și să fie vindecați de bolile lor**”.

Această predică a fost ascultată de mulți dintre discipolii Lui, dar și de o mulțime multă a poporului din toată Iudeea, din Ierusalim, și de pe țărmul Tirului și al Sidonului; care au venit să Îl asculte.

Lucrarea lui Iesus a fost adeverită de Dumnezeu, căci: “**Chiar și cei chinuiți de spirite necurate, erau vindecați. Și toată mulțimea căuta să se atingă de El; pentru că ieșea putere din El, și îi vindeca pe toți**” (Luca 6:18,19, SCC).

Ce conține predica Domnului Iesus de la șes, să vedem în continuare, diferitele subiecte abordate în predică:

Cine sunt cei fericiți?

Luca 6:20-26, SCC: “**Iar El, ridicând ochii Lui înspre discipolii Lui, a zis: fericiți sunteți cei săraci; pentru că al vostru este Regatul lui Dumnezeu. Fericiți sunteți cei care flămânziți acum; pentru că veți fi săturați. Fericiți sunteți cei plângând acum, pentru că voi veți râde. Fericiți sunteți când oamenii au să vă urască, și când au să vă alunge, și au să vă ocărăscă, și au să scoată numele vostru ca rău; din cauza Fiului Omului. Bucurați-vă în ziua aceea, și săltați; pentru că, iată! Plata voastră este multă în cer. Pentru că potrivit cu acestea făceau părinții lor cu profeții. Dar, vai de voi, bogaților; pentru că voi aveți mângâierea voastră! Vai de voi, cei fiind sătui acum; pentru că veți flămânzi!**”

**Vai de cei r z nd acum; pentru că veţi jeli şi veţi pl nge!
Vai, când toţi oamenii au să vă vorbească de bine! Pentru
că potrivit cu acestea făceau părinţii lor cu profeţii falşi”.**

Cu adevărat, fericiţi sunt discipolii lui Iesus! Chiar dacă ei sunt săraci din punct de vedere material, în contrast cu lumea, cu conducătorii religioşi şi politici, care consideră că doar prin bogăţie poţi fi fericit,  nv ţatorul ne spune: **“fericiţi sunteţi cei săraci; pentru că al vostru este Regatul lui Dumnezeu”**. A avea Regatul lui Dumnezeu în prezent, înseamnă a fi sub domnia bl ndului Iesus, a Celui care ne iubeşte şi ne-a spălat în s ngele Său (Apocalipsa 1:5,6), înseamnă de a fi în viitor în Regatul cerurilor. A avea Regatul înseamnă, nu a avea o bogăţie trecătoare; ci a avea o bogăţie eternă!

Avantajul celor săraci dintre discipolii lui Iesus, este că inima lor nu poate fi distrasă spre lucruri trecătoare, p str ndu-se concentraţi la lucrurile eterne!

Dar vai de cei bog ţi pentru că ei au acum m ng ierea, dar în sheol (locuinţa morţiilor) unde vor ajunge şi apoi în lacul de foc, vor fi chinuiţi (Luca 16:25; Apocalipsa 21:8).

Mai departe Iesus spune: **“Fericiţi sunteţi cei care fl m nziţi acum; pentru că veţi fi s turaţi”**.

Da, cei care din punct de vedere fizic fl m nzesc acum, ca şi apostolul Pavel care spune despre sine că era **“ n foame şi sete”** (2Corinteni 11:27, SCC), vor fi s turaţi în cer. Pe când vai de cei sătui căci ei vor fl m nzi în în sheol (locuinţa morţiilor) unde vor ajunge şi apoi în lacul de foc!

 nv ţatorul Iesus continuă şi spune: **“Fericiţi sunteţi cei pl ng nd acum, pentru că voi veţi r de”**.  n viaţa aceasta Domnul Iesus ne-a spus că vom avea necazuri, dar să îndrăznim să biruim lumea (Ioan 16:33). Astfel chiar dacă uneori pl ngem, să nu uităm promisiunea Domnului, că noi vom r de! Noi vom r de că Domnul ne va face dreptate, ne va m ng ia, ne va ajuta!

Pe c nd cei care r d acum în felul lumii, ei se vor jeli şi vor pl nge când vor ajunge în locuinţa morţiilor (iad) şi apoi în gheena!

Mai departe Iesus Christos spune: **“Fericii sunteți când oamenii au să vă urască, și când au să vă alunge, și au să vă ocărăscă, și au să scoată numele vostru ca rău; din cauza Fiului Omului. Bucurați-vă în ziua aceea, și săltați; pentru că, iată! Plata voastră este multă în cer. Pentru că potrivit cu acestea făceau părinții lor cu profeții”**.

Atunci când oamenii ne urăsc, când ne alungă și nu vor să primească Cuvântul vestit de noi, și ne vorbesc de rău din cauza lui Iesus, nu ar trebui să ne întristăm, ci, să fim fericiți, de ce? Pentru că acesta este semnul că nu suntem din lume, pentru că și profeții autentici au pățit același lucru, pentru mare este plata noastră în cer! Pe când cei primiți de lume și vorbiți de bine, vai de ei căci sunt ca profeții mincinoși care au fost acceptați de lume!

În ziua aceea când ne urăsc să ne bucurăm și să săltăm de bucurie, pentru că în cer ni se adăugă la plata noastră ce urmează să o primim. Să privim la cer și la cele pe care Domnul le pregătește acolo pentru noi.

În contrast cu alergările lumii după fericire, fericirea noastră a discipolilor Mielului, depinde de El, depinde de Regatul lui Dumnezeu, astfel, chiar dacă suntem săraci acum, flămânzi, întristați, urâți, ocărăți, vorbiți de rău, putem fi fericiți pentru că Domnul nu ne lasă și și ne va da mângâierea și plata, și ne vom bucura veșnic de dragostea Lui și de lucrurile veșnice pregătite de El pentru cei care Îl iubesc.

Dumnezeu să fie glorificat prin Domnul Iesus pentru toate, fie ca noi să ne păstrăm fericirea credinței în toate lucrurile, mulțumind pentru toate, **“pentru că aceasta este o voință a lui Dumnezeu, prin Christos Iesus, pentru voi”** (1Tesaloniceni 5:18, SCC).

Iubiți dușmanii și fiți ca Dumnezeu: îndurător

Luca 6:27-36, SCC: **“Dar Eu vă zic, celor ascultând: iubiți pe dușmanii voștri; faceți bine celor ce vă urăsc. Binecuvântați pe cei blestemându-vă; rugați-vă pentru cei asuprindu-vă. Celui lovindu-te pe un obraz, oferă-i și pe celălalt; și pentru cel luând mantia ta, nu opri nici cămașa.**

Oricui cerând de la tine, dă-i; iar de la cel luând ale tale, nu le cere înapoi. Și precum vreți să vă faceă oamenii, faceți-le asemenea. Dar dacă iubiți pe cei iubindu-vă, ce har vă este? Pentru că și păcătoșii iubesc pe cei iubindu-i. Și dacă faceți bine la cei făcându-vă bine, ce har vă este? Și păcătoșii fac aceasta. Și dacă dați împrumut de la care sperați să vi-l luați, ce har vă este? Și păcătoșii împrumută păcătoșilor, ca să ia înapoi tot atâtea. Voi deci, iubiți pe dușmanii voștri, și faceți bine; și împrumutați, nesperând nimic înapoi. Iar plata voastră va fi multă, și veți fii ai Preaînaltului. Pentru că El este generos cu cei nemulțumitori și răi. Faceți-vă îndurători, după cum Tatăl vostru este îndurător”.

Domnul Iesus le spune celor ascultând o învățătură diferită de ceea ce predau rabinii evreii, o învățătură nouă de la Tatăl, a noului legământ, și anume: **“iubiți pe dușmanii voștri”!** În tradiția evreiască era învățat să îți urăști dușmanii și să iubești doar pe semenii lor, evreii (Matei 5:43).

Însă Iesus ne învață să iubim dușmanii, ba mai mult: **“faceți bine celor ce vă urăsc. Bindecuvântați pe cei blestemându-vă; rugați-vă pentru cei asuprindu-vă”.** Învățătorul Iesus ne dă exemple concrete cum să iubim dușmanii: să le facem bine, să îi bindecuvântăm, să ne rugăm pentru ei!

El continuă și învață: **“Bindecuvântați pe cei blestemându-vă; rugați-vă pentru cei asuprindu-vă”.** Așa se comportă dragostea, ea nu întoarce rău pentru rău; ci biruiește răul prin bine, în acest mod îi dă o șansă la omul păcătos să se întoarcă de la calea rea, i se toarnă cărbuni aprinși pe cap cum spune Pavel ca el să se schimbe (Romani 12:19-21).

El ne explică cum să ne comportăm chiar în cazul în care primim o palmă, și anume să nu dăm înapoi, ci să-i oferim și celălalt obraz. Dar chiar dacă suntem loviți cu pumni sau luați la bătaie noi trebuie să procedăm ca Domnul despre care a s-a spus în Isaia 50:6, GBV 2001: **“Mi-am dat spatele celor care mă băteau și obrații celor care-mi smulgeau barba. Nu mi-am ascuns fața de batjocură și de scuipare”.** Ne răspunzând cu rău la rău; ci, răbdând loviturile, este calea dragostei, este calea lui Iesus! În anumite situații ce vizează

viața noastră, Dumnezeu permite să fugim așa i-a permis apostolului Pavel să fugă (Fapte 14:4-7).

În ce privește învățătura: **“pentru cel luând mantia ta, nu opri nici cămașa”**. Aici textul nu se referă la a permite hoția, nu; ci, se referă la comunitatea lui Israel, unde evreii aveau dreptul să i-a haina ca garanție pentru un împrumut (Exod 22:26), iar evrei, nu trebuiau să îi oprească să le i-a și cămașa, ca garanție, la asta se referă Domnul.

Cum trebuie înțeleasă fraza: **“Oricui cerând de la tine, dă-i; iar de la cel luând ale tale, nu le cere înapoi”**. Aici se referă din nou la comunitatea lui Israel, unde evreii săraci luau de la cei bogați împrumut, iar bogați făceau presiuni pentru returnarea împrumutului, însă dacă cineva împrumutată de la un evreu dar care era și discipol a lui Christos, acesta nu trebuia să mai ceară împrumutul înapoi, decât dacă de bunăvoie evreul îl returna, așa cum spune textul mai jos: **“Și dacă dați împrumut de la care sperați să vi-l luați, ce har vă este? Și păcătoșii împrumută păcătoșilor, ca să ia înapoi tot atâtea. Voi deci, iubiți pe dușmanii voștri, și faceți bine; și împrumutați, nesperând nimic înapoi”**. Un discipol evreu trebuia să împrumute altui israelit fără a mai spera a primi împrumutul înapoi, astfel discipolii erau liberi să iubească fără a avea resentimente și gânduri negative!

Mai departe Iesus ne dă o regulă de aur a relațiilor: **“Și precum vreți să vă facă oamenii, faceți-le asemenea”**. Această regulă este mai presus de proverbul din lume: *“ce ție nu îți place, altuia nu face”*, este vorba nu doar de a ne reține de la a face răul; ci, a face binele așa cum dorim ca oamenii să ne facă nouă, ce am vrea de la oamenii ca să ne facă nouă, aia să le facem noi lor!

Legea lui Iesus merge mai departe în dragoste ca legea lui Moise dată lui Israel, și El ne învață: **“Dar dacă iubiți pe cei iubindu-vă, ce har vă este? Pentru că și păcătoșii iubesc pe cei iubindu-i. Și dacă faceți bine la cei făcându-vă bine, ce har vă este? Și păcătoșii fac aceasta”**. Nu este nici o favoare nemeritată (har) ca noi să iubim doar pe cei meritând dragostea noastră, căci și ei ne iubesc; ci, noi trebuie să iubim și pe cei ce ne fac răul, imitând astfel harul sau favoarea nemeritată a Tatălui ceresc care **“este generos cu cei**

nemulțumitori și răi". Astfel iubind pe dușmanii și făcându-le bine, avem speranța ca și ei se vor întoarce la credință, la această dragoste măreață arătată de Domnul Iesus pe pământ și reflectată de noi în viața de zi cu zi ca discipoli ai Lui.

Învățătorul ne spune mai departe câteva motive pentru care să procedăm așa, în primul rând: **"plata voastră va fi multă"**, în cer pentru cei ce iubesc plata va fi multă, vom primi multă dragoste de la Dumnezeu și toate binecuvântările Sale!

Apoi, **"veți fii ai Preaînaltului"**. Deci prin dragoste vom lăsa Spiritul Sfânt să lucreze (Romani 8:14) și vom fi fiii ai celui Preaînalt, nu doar nominal; ci, real și ne vom bucura de favorurile, de privilegiile și binecuvântările de fiii ai lui Dumnezeu!

În al treilea rând, vom imita pe Dumnezeu și modul Lui de a se comporta, așa cum spune Domnul și Învățătorul nostru: **"Faceți-vă îndurători, după cum Tatăl vostru este îndurător"**.

Să schimbăm lumea aducând dragostea și îndurarea printre semenii noștri, și astfel strălucind ca lumini în lume, să Îl reflectăm pe Dumnezeu!

Dăruieți, iertați nu condamnați

Luca 6:37,38, SCC:

Nu judecați, și nicidecum nu aveți să fiți judecați; nu condamnați, și nicidecum nu aveți să fiți condamnați; iertați și veți fi iertați; dați, și vi se va da; o măsură bună, îndesată, clătinată, vărsându-se pe deasupra, vă vor da în sânul vostru. Deoarece, cu care măsură măsurați, vi se va măsura înapoi.

Învățătorul și Domnul Iesus ne învață cum să scăpăm de a fi judecați și condamnați de Dumnezeu, față de greșelile de gândire (judecată) și vorbire (judecată exprimată), El ne spune: **"Nu judecați, și nicidecum nu aveți să fiți judecați; nu condamnați, și nicidecum nu aveți să fiți condamnați"**.

Aici nu este vorba că o să scăpăm de judecata tuturor faptelor noastre dacă nu judecăm; ci, o să scăpăm doar de judecata pentru obiceiul de a judeca și condamna, care uneori se

manifestă prin vorbire de rău la adresa fraților și a semenilor noștri. Noi trebuie să iertăm, iar dacă iertăm vom fi iertați de Tatăl din cer, însă dacă condamnăm, uneori bârfim, îi vorbim de rău la alții și nu îi iertăm, nici noi nu vom fi iertați (Matei 6:14,15).

Da, nu putem să acceptăm o faptă rea, dar Iesus ne-a învățat să vorbim cu fratele nostru și să încercăm să îl câștigăm și ne-a dat o regulă ce să facem când un frate a păcătuit în Matei 18:15-17.

Creștinii sunt chemați să fie darnici, darnici în iertare și în alte domenii, Învățătorul ne învață: **“dați, și vi se va da; o măsură bună, îndesată, clătinată, vărsându-se pe deasupra, vă vor da în sânul vostru”**. De ce să dăm, deoarece așa imităm pe Dumnezeu și pe Iesus, dar și pentru că Dumnezeu ne va răsplăti deoarece ne va da **“o măsură bună, îndesată, clătinată, vărsându-se pe deasupra”**.

Domnul Iesus ca judecător rânduit de Dumnezeu (Ioan 5:22), este drept, judecă drept și practică dreptatea de aceea **“cu care măsură măsurați, vi se va măsura înapoi”**.

Nu rămâne decât să nu judecăm, să nu condamnăm, ci să discutăm cu cel care avem o problemă în dragoste, să iertăm, să fim darnici, căci **“cu care măsură măsurați, vi se va măsura înapoi”**.

Închipuți-vă cum ar arăta lumea, dacă oamenii ar urma percepțiile lui Iesus Christos!

Fie ca Dumnezeu să vă ajute pe voi să le urmați și să vă bucurați de speranța vieții veșnice și de răsplata pe care le-o va da Dumnezeu celor care ascultă de El.

Să ascultăm de învățătorul

Luca 6:39-49, SCC: **“Dar El le-a zis și o parabolă: Poate un orb să conducă pe un orb? Nu vor cădea amândoi în groapă? Nu este discipol mai mare decât învățătorul lui; dar oricine, fiind deplin instruit, va fi ca învățătorul lui. De ce vezi paiul, cel din ochiul fratelui tău; dar bârna, cea din ochiul tău, nu observi? Cum poți zice fratelui tău: frate, lasă să scot paiul, cel din ochiul tău; nevăzând bârna din**

ochiul tău? Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea clar să scoți paiul, cel din ochiul fratelui tău. Pentru că nu este pom bun, făcând rod rău; nici pom rău, făcând rod bun. Pentru că fiecare pom, din rodul lui este cunoscut; deoarece nu se strâng smochine din spini, nici nu se culeg struguri din măcăciuni. Omul bun, din comoara bună al inimii lui, scoate binele; iar cel rău, din cea rea, scoate răul; pentru că din belșugul inimii vorbește gura lui. Dar de ce Mă chemați: Doamne! Doamne! Și nu faceți cele ce zic Eu? Oricare, venind la Mine, și auzind cuvintele Mele, și făcându-le; am să vă arat cui este asemănător. Este asemănător unui om zidind o casă; care a săpat și a adâncit, și a pus o temelie pe stâncă. Iar făcându-se inundație, râul a lovit în casa aceea; dar nu a fost în stare să o clatine, pentru că fusese zidită bine. Dar cel auzind, și nefăcând, este asemănător unui om zidind o casă pe pământ, fără temelie; înspre care a lovit râul, și îndată a căzut; și prăbușirea casei aceea s-a făcut mare”.

Domnul Iesus le spune o parabolă de a nu ne lăsa conduși de orbi, ca un avertisment pentru a arăta că orice discipol nu poate fi altceva decât Învățătorul lui. Iesus continuând cu precizarea: **“Nu este discipol mai mare decât învățătorul lui; dar oricine, fiind deplin instruit, va fi ca învățătorul lui”**.

Astfel, depinde pe cine urmărim? Urmărim un orb ca învățător, atunci vom cădea cu el în groapă, așa cum mulți oameni urmau pe farisei și cărturari care din punct de vedere spiritual erau orbi (Ioan 9:39-41). Însă dacă urmărim pe Învățătorul Iesus (Matei 23:8), și ne lăsăm pe deplin instruiți de El, vom deveni ca Învățătorul.

Mai departe El spune: **“De ce vezi paiul, cel din ochiul fratelui tău; dar bârna, cea din ochiul tău, nu observi? Cum poți zice fratelui tău: frate, lasă să scot paiul, cel din ochiul tău; nevăzând bârna din ochiul tău? Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea clar să scoți paiul, cel din ochiul fratelui tău”**.

Fariseii și cărturarii îi condamnau pe ceilalți frați ai lor evrei pentru că nu cunoșteau legea (Ioan 7:49), însă Iesus întreabă:

“De ce vezi paiul, cel din ochiul fratelui tău; dar bârna, cea din ochiul tău, nu observi?” Ei nu vedeau bârna din ochii lor căci au lăsat lucrurile cele mai grele din lege nefăcute (Matei 23:23). De aceea nici noi creștinii să ne vedem bârna din ochi, ca apoi să scoatem în dragoste și din ochiul fratelui: paiul, să nu fim fățarnici ca fariseii și cărturarii, așa cum a spus Domnul: **“Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea clar să scoți paiul, cel din ochiul fratelui tău”**.

Mai departe Domnul Învățătorul spune: **“Pentru că fiecare pom, din rodul lui este cunoscut; deoarece nu se strâng smochine din spini, nici nu se culeg struguri din măcăciuni. Omul bun, din comoara bună a inimii lui, scoate binele; iar cel rău, din cea rea, scoate răul; pentru că din belșugul inimii vorbește gura lui”**. Fiecare pom este cunoscut după rodul lui ce fel de pom este, la fel oamenii se cunosc după rod, omul bun scoate binele din comoara bună a inimii, pe când cel rău scoate răul, căci din belșugul inimii vorbește gura lui, astfel degeaba sunt mulți care pretind că sunt discipoli ai lui Christos dacă nu au rod bun! De aceea, Domnul le spune în continuare: **“Dar de ce Mă chemați: Doamne! Doamne! Și nu faceți cele ce zic Eu?”** Ca să producem roade bune trebuie să ascultăm de Domnul nostru și astfel vom scoate lucruri bune din comoara bună a inimii ascultătoare de Iesus!

Cu această temă a ascultării Iesus își încheie predica spunând: **“Oricare, venind la Mine, și auzind cuvintele Mele, și făcându-le; am să vă arat cui este asemănător. Este asemănător unui om zidind o casă; care a săpat și a adâncit, și a pus o temelie pe stâncă. Iar făcându-se inundație, râul a lovit în casa aceea; dar nu a fost în stare să o clatine, pentru că fusese zidită bine. Dar cel auzind, și nefăcând, este asemănător unui om zidind o casă pe pământ, fără temelie; înspre care a lovit râul, și îndată a căzut; și prăbușirea casei aceea s-a făcut mare”**.

Cel ascultător este asemănat de Domnul cu un om care și-a făcut o casă, dar și-a pus temelia pe stâncă, însă cel neascultător și-a zidit o casă fără temelie. A venit inundația iar casa zidită pe stâncă a rezistat, dar cea fără temelie s-a prăbușit. Așa este viața celui care ascultă de Dumnezeu, el

rezistă în încercările vieții, însă cel neascultător se prăbușește în încercări, viața lui spirituală nu poate dăinui, cade în necredință, răzvrătire, depresie, și se leapădă de Domnul pentru că clădirea lui religioasă este fără temelia ascultării de Iesus. El doar spune: **“Doamne! Doamne!”** însă El nu Îl are pe Domnul și învățătura Lui în viața lui!

Versetele 47-49, sunt și încheierea predicii de la șes și tema predicii: **ascultarea**, predică consemnată de Evanghelistul Luca în Luca 6:20-49.

Fie ca Dumnezeu să ne de-a putere să ascultăm de Fiul Lui.

Predica din Betsaida - Luca 9:23-27

Predica din Betsaida este tematică și are ca temă ce trebuie să faci ca să fi discipolul lui Iesus.

Ce implică a-L urma pe Iesus

Luca 9:23-27, SCC: “El a zis însă către toți: **dacă cineva vrea să vină înapoia Mea, să se lepede pe sine, și să ia crucea lui zilnic, și să Îmi urmeze. Deoarece, care are să vrea să salveze sufletul lui, îl va pierde; dar care are să piardă sufletul lui din cauza Mea, acesta îl va salva. Pentru că, ce folosește un om câștigând lumea întreagă; dar pierzându-se, sau păgubindu-se pe sine? Dar care are să se rușineze de Mine, și de cuvintele Mele; de acesta Fiul Omului se va rușina când are să vină în gloria Lui, și a Tatălui, și a sfinților îngeri. Dar vă zic adevărat: sunt unii dintre cei stând aici, care nicidecum nu au să guste moarte, până au să vadă Regatul lui Dumnezeu”.**

Domnul Iesus Christos s-a retras într-o cetate numită Betsaida, unde a predicat și a făcut vindecări (Luca 9:10,11), și unde mulțimile I-au urmat. În Luca 9:23-27 este una din predicile din Betsaida.

Văzând Domnul că-L urmează mulțimile le-a explicat condițiile uceniciei, sau urmării lui Christos.

El a zis către toți: “**dacă cineva vrea să vină înapoia Mea, să se lepede pe sine, și să ia crucea lui zilnic, și să Îmi urmeze**”. Astfel dacă cineva vrea să Îl urmeze pe Fiul lui Dumnezeu trebuie să se lepede de sine, adică să nu se iubească pe sină însuși și să ia crucea, o viață de privațiuni de dragul lui Christos și să Îl urmeze pe El, pe calea îngustă care duce la viață. De ce să facă cineva acest lucru?

Răspunsul îl găsim în text după cum urmează: “**Deoarece, care are să vrea să salveze sufletul lui, îl va pierde; dar care are să piardă sufletul lui din cauza Mea, acesta îl va salva. Pentru că, ce folosește un om câștigând lumea întreagă; dar pierzându-se, sau păgubindu-se pe sine?**”

Cel care pierde sufletul pentru Christos, adică se pierde pe sine, iubirea de sine și tot ce implică ea, acela Îl va salva, acel suflet va primi nemurirea, însă sufletul care aparent îl câștigă prin iubire de sine, îl va pierde în gheena focului. De altfel ce folosește unui om să câștige lumea întregă dacă are să piardă sufletul său în gheena focului?!

Un alt motiv pentru a a-L urma pe Domnul, este: **“Dar care are să se rușineze de Mine, și de cuvintele Mele; de acesta Fiul Omului se va rușina când are să vină în gloria Lui, și a Tatălui, și a sfinților îngeri”**. Cel care Îl urmează pe Domnul, acela Îl și mărturisește ca Domn și Salvator și nu se rușinează de El și de Cuvintele Lui, și atunci nici Regele Iesus nu are să se rușineze de el când are să vină în gloria lui și îl va mărturisi în fața lui Dumnezeu și a-l îngerilor ca fiind al Lui, fratele Lui!

Pentru a demonstra că cuvintele lui Iesus sunt credibile, El dă un semn spunând: **“Dar vă zic adevărat: sunt unii dintre cei stând aici, care nicidecum nu au să guste moarte, până au să vadă Regatul lui Dumnezeu”**.

Acest semn sa împlinit când după opt zile, Iesus s-a schimbat la față pe un munte, iar Petru, Ioan și Iacob fiind cu El, nu au văzut moartea până nu L-au văzut schimbat la față și la haine și îmbrăcat în glorie și această lucrare era o prefigurare a venirii lui Iesus în gloria Tatălui de la sfârșitul epocii (comp. Luca 9:28-35 cu 2Petru 1:16,17).

În concluzie, cuvintele lui Iesus sunt credibile și nu rămâne decât ca noi să ne lepădăm de noi înșine pentru a-L câștiga pe El și modul Lui de viețuire ne-egoist, și să luăm crucea ca să fim plăcuți Tatălui ca o jertfă vie și sfântă, și să-L urmăm pe Domnul și Învățătorul nostru așteptând Regatul lui Dumnezeu care va începe cu venirea lui Iesus în gloria Lui, a Tatălui și a sfinților îngeri.

Iubite cititor, mulți spun că Îl urmează pe Fiul lui Dumnezeu, analizează-te, în lumina acestei predici, predicate de Iesus: Îl urmezi tu? Te-ai lepădat de tine însuși? Duci tu crucea? Aștepți Regatul lui Dumnezeu?

Predica pentru mulțimi - Luca 11:29-36

Predica pentru mulțimi este o predică tematică ce are ca scop mustrarea celor neascultători și ai avertiza.

Condamnarea generației din vremea lui Iesus

Luca 11:29-32, SCC: **“Iar mulțimile îngrămădindu-se, El a început a zice: generația aceasta, este o generație rea; caută un semn, și semn nu îi va fi dat, decât semnul lui Iona profetul. Pentru că, după cum Iona a fost făcut un semn pentru cei din Ninive, așa va fi și Fiul Omului pentru generația aceasta. O regină de la miazăzi va fi ridicată, la judecată, cu bărbații generației aceasta, și îi va condamna; pentru că a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon. Și iată! Mai mult decât Solomon este aici. Bărbați niniviteni se vor ridica, la judecată, cu generația aceasta, și o vor condamna; pentru că ei s-au căit la predica lui Iona. Și iată! Mai mult decât Iona este aici”**.

Generația lui Iesus căuta un semn ca să creadă, unii din zilele noastre caută la fel, un semn, însă Iesus le-a dat un semn, și anume semnul cu profetul Iona care a fost înghițit de un pește timp de trei zile apoi a revenit pe mal (Iona 1:17), la fel Iesus va fi mort trei zile apoi va învia (1Corinteni 15:1-4). Așa cum Iona a fost un semn pentru generația aceea, pentru oamenii din orașul Ninive, așa Fiul Omului este un semn pentru lume prin învierea Lui. Și cu toate că El a biruit moartea și locuința morților, oamenii tot nu cred în El în mod real!

De aceea așa cum generația din timpul lui Iesus va fi condamnată la judecată de regina de la miazăzi care a văzut înțelepciunea lui Solomon și de bărbații din Ninive care s-au căit la predica lui Iona, tot așa generația din prezent care nu crede în Fiul Omului va fi condamnată la judecată (Ioan 3:16-18).

Milioane de oameni mărturisesc că sunt creștini, că cred Biblia (astfel nu mai au nevoie de semne), însă faptele lor arată contrariu, că ei nu-L urmează pe Fiul lui Dumnezeu, că nu vor să asculte de Evanghelie, că pe ei nu îi interesează planul lui

Dumnezeu, interesul lor în viață fiind altul, nu căința și întoarcerea la Dumnezeu și o viață trăită în ascultare de poruncile Tatălui ceresc!

Lucrarea luminii

Luca 11:33-36, SCC: **“Nici unu, aprinzând o lampă, nu o pune în ascuns, nici sub banișă, ci pe lampadar; pentru ca cei intrând, să vadă lumina. Lampa corpului este ochiul tău. Când ochiul tău este curat, întreg corpul tău este luminat; dar când este rău, și corpul tău este întunecat. Deci privește; lumina cea din tine, nu este întuneric? Deci dacă corpul tău întreg, este luminat, neavând vreo parte întunecată, va fi în întregime luminat; ca și când lampa te luminează cu strălucirea ei”.**

Așa cum pe pământ nimeni nu aprinde o lampă ca să ascundă lumina ei, ci o lasă să lumineze, așa și noi creștinii trebuie să avem un ochi curat, fără a iubi arginți, faima, lumea și atunci tot corpul va fi luminat, și apoi vom lumina pe alții.

Dar dacă ochiul unui om este rău atunci corpul și calea acestui om va fi întunecată, deci trebuie să ne analizăm dacă avem vreo parte întunecată în noi și să ne curățim ochiul!

Dar dacă corpul este luminat prin ochi, el va fi în întregime luminat ca și atunci când lampa te luminează cu strălucirea ei.

În concluzie, să ne curățim ochii spirituali, să ne analizăm, și să lăsăm ca lumina noastră să strălucească și pentru alții, după cum este scris: **“având purtarea voastră bună între națiuni; pentru ca, în ceea ce vorbesc împotriva voastră ca de niște răufăcători; din faptele voastre bune privite de ele, să glorifice pe Dumnezeu într-o zi a cercetării”** (1Petru 2:12, SCC).

Predica despre împăcare – Luca 12:54-59

Predica despre împăcare este o predică tematică și are ca scop de avertiza și de a ne judeca pe noi înșine apoi are ca scop împăcarea cu părâși noștri.

Judecata și împăcarea

Luca 12:54-59, SCC: **“Dar El le zicea și mulțimilor: când aveți să vedeți un nor ridicându-se de la apus, îndată ziceți: vine ploaie! Și așa se face. Iar când vedeți suflând de la miazăzi, ziceți: va fi arșiță! Și se face. Fățarnici! Fața pământului și a cerului știți examina, dar timpul acesta, cum de nu știți examina? Dar de ce nu judecați și din sinea voastră ce este drept?”**

Iar când mergi cu părâșul tău la conducător, dă-ți silință pe drum să te eliberezi de el; ca nu cumva să te târască la judecător, și judecătorul te va preda gardianului, și gardianul, te va arunca în închisoare. Eu îți zic: nicidecum nu ai să ieși de acolo, până ai să plătești și ultimul lepton”.

Oamenii cunosc anumite fenomene și pe baza lor stabilesc anumite lucrări care vor urma, astfel poporul Israel știa că atunci când un nor se ridică de la apus, vine ploaia, iar când suflă de la miazăzi vine arșița, însă ei erau fățarnici căci fața cerului și a pământului o puteau examina însă timpul în care trăiau nu îl puteau examina. Iesus îi întreabă: **“dar timpul acesta, cum de nu știți examina?”** Ei nu știau în ce timp se află, cât de aproape era judecata de ei, de aceea Iesus le spune: **“Dar de ce nu judecați și din sinea voastră ce este drept?”** Legea lui Dumnezeu ne învață ceea ce este drept, însă chiar și rațiunea ne învață dacă judecăm în noi înșine, însă oamenii nu ascultă de Biblie, dar nici de rațiune, și astfel îi așteaptă judecata veșnică, unde vor chinui în foc și în sulf pentru totdeauna.

Ce învățăm noi cei din adevăr, să folosim tot pentru a practica dreptatea și a-L onora astfel pe Creatorul nostru.

Un alt sfat pe care la dat Învățătorul Iesus a fost: **“Iar când mergi cu părâșul tău la conducător, dă-ți silință pe drum**

să te eliberezi de el; ca nu cumva să te târască la judecător, și judecătorul te va preda gardianului, și gardianul, te va arunca în închisoare. Eu îți zic: nicidecum nu ai să ieși de acolo, până ai să plătești și ultimul lepton”.

Învățăm de aici că trebuie să ne împăcăm cât mai repede față de cei de care am greșit.

Un evreu dacă nu se împăca ajungea în fața judecătorului și judecătorul îl preda gardianului și îl arunca în închisoare și nicidecum nu ieșea din închisoare până nu plătea ultimul lepton (o monedă de slabă valoare, 128 de leptoni câștigau un evreu într-o zi de muncă – un dinar).

La fel când ajung sufletele la judecată și sunt vinovate nu vor fi eliberate din lacul de foc (Apocalipsa 21:8), până nu plătesc toată datoria, iar cum doar Christos a putut-o plăti, nimeni nu o poate plăti (Psalmul 49:7-9; Marcu 10:45; 1Timotei 2:5,6), de acolo nu vor ieși niciodată, de aceea să ne împăcăm cu Dumnezeu prin Christos acum pe pământ.

Predica despre cum să devii discipol a lui Iesus - Luca 14:25-35

Predica din Luca 14:25-35, este tematică despre cum să devii discipol a lui Iesus Christos.

A fi discipol a lui Christos

Luca 14:25-35, SCC: **“Iar împreună cu El erau plecate mulțimi multe; și întorcându-Se, a zis către ei: dacă cineva vine la Mine și nu urăște pe tatăl, și pe mama, și pe nevasta și pe copiii, și pe frații, și pe surorile lui, și chiar sufletul lui; nu poate fi un discipol al Meu. Cel care nu poartă crucea lui, și nu vine înapoia Mea; nu poate fi un discipol al Meu. Pentru că, cine dintre voi, vrând să zidească un turn, nu mai întâi, așezându-se, socotește cheltuiala; dacă are pentru terminare. Pentru ca nu cumva, punându-i temelie, și nefiind în stare să sfârșească; toți cei privind, să înceapă a-i râde, zicând: omul acesta a început să zidească, dar nu a fost în stare să sfârșească. Sau care rege, plecând să se arunce în război cu alt rege, așezându-se, nu se va consfătuși întâi, dacă este posibil, cu zece mii să îl întâmpine pe cel venind cu douăzeci de mii asupra lui? Iar dacă nu, încă fiind el departe, trimițând un mesager, cere cele pentru pace. Astfel deci, fiecare dintre voi, care nu renunță la toate averile lui; nu poate fi un discipol al Meu. Sarea deci, este bună; dar dacă și sarea are să fie fără gust, cu ce va fi dreasă? Nici pentru pământ, nici pentru gunoi, nefiind folositoare, o aruncă afară. Cel având urechi de auzit, să audă!”**

Mulți oameni pretind că sunt creștini că îl urmează pe Christos, astfel chiar și când Iesus a fost om pe pământ îl urmau mari mulțimi de oameni dar nu toți erau cu adevărat discipolii Lui! De aceea, El vorbește de prețul uceniciei pe care fiecare credincios trebuie să îl plătească. El explică: **“dacă cineva vine la Mine și nu urăște pe tatăl, și pe mama, și pe nevasta și pe copiii, și pe frații, și pe surorile lui, și chiar sufletul lui; nu poate fi un discipol al Meu. Cel care**

nu poartă crucea lui, și nu vine înapoia Mea; nu poate fi un discipol al Meu". Al iubi pe Iesus Christos înseamnă a urî, înseamnă a iubi mai puțin pe altcineva decât pe El. O altă condiție este de a purta crucea, și anume a merge pe calea suferinței, renegării, lepădării de sine prin care îl imităm pe Christos.

De aceea înainte de a fi discipol al Lui, fiecare om trebuie să se gândească dacă este pregătit să Îl urmeze pe Christos până la capăt, El ilustrează acest lucru: **"Pentru că, cine dintre voi, vrând să zidească un turn, nu mai întâi, așezându-se, socotește cheltuiala; dacă are pentru terminare. Pentru ca nu cumva, punându-i temelie, și nefiind în stare să sfârșească; toți cei privind, să înceapă a-i râde, zicând: omul acesta a început să zidească, dar nu a fost în stare să sfârșească. Sau care rege, plecând să se arunce în război cu alt rege, așezându-se, nu se va consfătuși întâi, dacă este posibil, cu zece mii să îl întâmpine pe cel venind cu douăzeci de mii asupra lui? Iar dacă nu, încă fiind el departe, trimițând un mesager, cere cele pentru pace"**.

Astfel după ce am făcut calculul și am decis să Îl urmăresc pe Fiul lui Dumnezeu unic-născut, să nu uităm că El merită totul și trebuie să fim cu totul pentru El. De aceea, Domnul exprimă o altă condiție pentru a fi discipolul Lui și anume: **"Astfel deci, fiecare dintre voi, care nu renunță la toate averile lui; nu poate fi un discipol al Meu"**. Averile sau Christos, nu putem servi la doi stăpâni, trebuie să renunțăm la un stăpân ca să Îl servim pe celălalt, pe Domnul cel iubit, care ne iubește și care s-a jertfit pentru noi.

În cazul în care nu vom face aceasta, și vom servi la doi stăpâni ne vom pierde puterea de a săra (conserva, a da gust) și atunci noi creștinii în calitatea de sare a pământului vom deveni o sare ce este aruncată afară așa cum Domnul a spus: **"Sarea deci, este bună; dar dacă și sarea are să fie fără gust, cu ce va fi dreașă? Nici pentru pământ, nici pentru gunoi, nefiind folositoare, o aruncă afară"**.

De aceea să nu uităm îndemnul final: **"Cel având urechi de auzit, să audă!"**

Predica din Luca 17:1-4

Predica din Luca 17:1-4, este tematică și privește subiectul: pricinile de poticnire și cum să iertăm.

Pricinile de poticnire și iertarea

Luca 17:1-4, SCC: **“Dar El a zis discipolilor Lui: este imposibil să nu vină ocaziile de poticnire; dar vai de cel prin care vin. Îi este de folos dacă este pusă o piatră de moară în jurul gâtului lui, și era aruncat în mare; decât să facă să se poticnească pe unu dintre micuții aceștia. Luați seama la voi înșivă. Dacă fratele tău are să păcătuiască, ceartă-l; și dacă are să se căiască, iartă-i lui. Și dacă de șapte ori pe zi are să păcătuiască împotriva ta, și de șapte ori are să se întoarcă la tine, zicând: mă căiesc! Îi vei ierta lui”**.

În viața noastră vom avea nenumărate momente când cineva ne va poticni, Domnul Iesus a spus: **“este imposibil să nu vină ocaziile de poticnire”**, acest mesaj era chiar pentru discipolii Lui!

Însă problema este: persoana prin care vin pricinile de poticnire! Învățătorul a mai spus: **“vai de cel prin care vin”**, de ce? Deoarece acesta este vrednic de o pedeapsă mare, Iesus precizează: **“Îi este de folos dacă este pusă o piatră de moară în jurul gâtului lui, și era aruncat în mare; decât să facă să se poticnească pe unu dintre micuții aceștia”**. Un astfel de om care nu se căiește; ci, poticnește este vrednic de moarte, căci îi face pe un micuț a lui Iesus să se poticnească de pe calea adevărului, și astfel nu mai merge cursiv, ba chiar poate să și cadă de pe cale.

Ce este de făcut ca să nu poticnim?

Învățătorul ne dă sfatul: **“Luați seama la voi înșivă”**. Adică să veghem la faptele noastre, la vorbirea noastră, la atitudinea noastră ca noi să nu poticnim pe ceilalți, să ținem cont de conștiința lor!

Ce este de făcut în cazul în care există pricina de poticnire?

În cazul în care există un păcat în relația frățească, o pricină de poticnire, Iesus ne spune ce să facem și anume: **“Dacă fratele tău are să păcătuiască, ceartă-l; și dacă are să se căiască, iartă-i lui. Și dacă de șapte ori pe zi are să păcătuiască împotriva ta, și de șapte ori are să se întoarcă la tine, zicând: mă căiesc! Îi vei ierta lui”**.

Astfel ori de câte ori fratele sau sora va păcătui împotriva noastră, să fim gata să muștrăm în dragoste cu scopul ca el să se căiască, și apoi după ce se corectează noi să îl iertăm ori de câte ori este nevoie.

În final soluția la pricina de poticnire este: 1) căința celui care a creat ocazia de poticnire, și apoi: 2) iertarea lui de către cel care s-a poticnit, dar care este dispus să ierte și să meargă mai departe.

Domnul Iesus să fie laudat căci ne-a dat și soluția la pricinile de poticnire!

Predica despre Păstorul cel bun și oile Lui – Ioan 10:1-18

Predica din Ioan 10:1-18, este o predică tematică, ce are ca element central pe Păstorul cel bun care își dă viața pentru oi și care le hrănește și păstorește și oile care ascultă de El.

Păstorul și Oile

Ioan 10:1-18, SCC: “Adevărat! Adevărat vă zic: cel neintrând pe ușă în staulul oilor, ci suindu-se pe altundeva; acela este un hoț și un tâlhar. Dar cel intrând prin ușă, este un păstor al oilor. Acestuia, portarul îi deschide, și oile ascultă vocea lui; și pe oile lui le chemă după nume și le duce afară. Când are să le scoată pe toate ale lui, se duce înaintea lor; și oile îl urmează, pentru că știu vocea lui. Dar unui străin, nicidecum nu îi vor urma; ci, vor fugi de la el, pentru că nu cunosc vocea străinilor. Iesus le-a spus comparația aceasta, dar aceia nu au cunoscut ce însemna cele ce le vorbea. Deci Iesus iarăși le-a zis: adevărat! Adevărat vă zic: Eu sunt ușa oilor! Toți câți au venit înainte de Mine, sunt hoți și tâlhari; dar oile nu au ascultat de ei. Eu sunt ușa! Dacă cineva are să intre prin Mine, va fi salvat; și va intra și va ieși și va găsi pășune. Hoțul nu vine decât numai ca să fure, să înjunghie, și să piardă. Eu am venit ca ele să aibă viață, și să aibă din belșug. Eu sunt păstorul cel bun! Păstorul cel bun depune sufletul Lui pentru oi. Cel plătit, și nefiind păstor, oile căruia nu sunt ale lui; vede lupul venind, și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le împrăștie. Pentru că el este plătit, și nu îi pasă de oi. Eu sunt pășătorul cel bun; și le cunosc pe ale Mele, și ale Mele Mă cunosc pe Mine, după cum Mă cunoaște Tatăl, iar Eu Îl cunosc pe Tatăl; și depun sufletul Meu pentru oi. Și am alte oi, care nu sunt din staulul acesta, și pe acelea trebuie să le aduc; și vor auzi vocea Mea, și se vor face o turmă, un păstor. Pentru aceasta Mă iubește Tatăl Meu, pentru că Eu depun sufletul Meu, ca să îl iau iarăși. Nici unu nu l-a luat de la Mine; ci, Eu îl depun de la Sinea Mea.

Am autoritate să îl depun, și am autoritate să îl iau iarăși. Porunca acesta am primit-o de la Tatăl Meu”.

Domnul Iesus își începe această predică întărind învățătura Lui spunând: **“Adevărat! Adevărat vă zic”**. El continuă spunând: **“cel neintrând pe ușă în staulul oilor, ci suindu-se pe altundeva; acela este un hoț și un tâlhar. Dar cel intrând prin ușă, este un păstor al oilor. Acestuia, portarul îi deschide...”**. Astfel păstorii falși ei nu intră pe ușă, ei nu intră în staul după rânduială, după normalitate, ei intră prin altă parte, prin metode nebiblice, pe când Domnul Iesus intră pe ușa rânduită de Dumnezeu și anume botezul lui Ioan, prin care El s-a prezentat în fața lui Dumnezeu pentru a face voința Sa, și Dumnezeu i-a dat Spiritul Sfânt (Matei 3:16,17). Domnul nu a zădărnicit planul lui Dumnezeu ca și cărturarii și fariseii care nu au acceptat botezul lui Ioan (Luca 7:29,30). Intrând pe ușă, adică prin botez, Portarul adică Ioan Botezătorul i-a deschis ușa ca să intre în staulul oilor și să devină Păstorul oilor. Ioan a adevărit că Iesus are Spiritul Sfânt și că a rămas peste El și că El este cel ce botează în Spirit Sfânt (Ioan 1:33,34), deci El este Păstorul oilor!

Mai departe Păstorul și Învățătorul spune: **“...oile ascultă vocea lui; și pe oile lui le chemă după nume și le duce afară. Când are să le scoată pe toate ale lui, se duce înaintea lor; și oile îl urmează, pentru că știu vocea lui. Dar unui străin, nicidecum nu îi vor urma; ci, vor fugi de la el, pentru că nu cunosc vocea străinilor”**.

După ce Iesus a devenit Păstor prin ungera lui Dumnezeu cu Spirit Sfânt de la botezul Său, Lui i-au urmat discipoli, care au fost oile Lui, iar acestea au ascultat de vocea Lui, și El s-a dus înaintea lor și i-a învățat nu doar prin cuvânt dar și prin exemplu și oile I-au urmat pentru că au recunoscut vocea Lui ca fiind vocea Păstorului lor. Însă pe străini, adică pe păstorii falși, ei nu îi vor urma; ci, vor fugi de ei, pentru că ei nu recunosc vocea străinilor ca fiind vocea de păstor autentică!

Pentru că evreii nu înțeleg predica și semnificația ei, Iesus continuă spunând:

“Deci Iesus iarăși le-a zis: adevărat! Adevărat vă zic: Eu sunt ușa oilor! Toți câți au venit înainte de Mine, sunt hoți

și tâlhari; dar oile nu au ascultat de ei. Eu sunt ușa! Dacă cineva are să intre prin Mine, va fi salvat; și va intra și va ieși și va găsi pășune. Hoțul nu vine decât numai ca să fure, să înjunghie, și să piardă. Eu am venit ca ele să aibă viață, și să aibă din belșug. Eu sunt păstorul cel bun! Păstorul cel bun depune sufletul Lui pentru oi. Cel plătit, și nefiind păstor, oile căruia nu sunt ale lui; vede lupul venind, și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le împrăștie. Pentru că el este plătit, și nu îi pasă de oi. Eu sunt pășătorul cel bun; și le cunosc pe ale Mele, și ale Mele Mă cunosc pe Mine, după cum Mă cunoaște Tatăl, iar Eu Îl cunosc pe Tatăl; și depun sufletul Meu pentru oi”.

După ce întărește cuvintele Lui prin **“adevărat! Adevărat vă zic”**, El se prezintă astfel: **“Eu sunt ușa oilor!”** După botezul Său, Iesus a devenit ușa oilor, astfel toți care intră în staulul oilor (poporul lui Dumnezeu) prin Iesus, prin botezul în Numele Lui care te unește cu El (Romani 6:2-10; Coloseni 2:12; 1Corinteni 12:12,13), ei intră prin ușa oilor.

Mai departe Iesus prezintă un fapt istoric despre liderii religioși dinaintea Lui: **“Toți câți au venit înaintea de Mine, sunt hoți și tâlhari”**, toți acești lucrători falși, ca cărturarii, fariseii, saduchei, irodienii, etc. erau hoți și tâlhari nu păstori veritabili care doreau doar banii poporului și care au creat o religie formală.

Iesus continuă și spune: **“Eu sunt ușa! Dacă cineva are să intre prin Mine, va fi salvat; și va intra și va ieși și va găsi pășune”**. În contrast cu liderii religioși și lucrările lor false, cine intră prin Iesus găsește pășune, hrană pentru suflet, și va fi salvat. În schimb **“Hoțul nu vine decât numai ca să fure, să înjunghie, și să piardă”**. Astfel liderii religioși nu au venit pentru hrănirea reală a turmei, ci numai să fure să înjunghie cu tradiții împovărătoare și să piardă sufletele de la calea lui Dumnezeu. Însă Iesus a venit pentru un alt scop: **“Eu am venit ca ele să aibă viață, și să aibă din belșug. Eu sunt păstorul cel bun! Păstorul cel bun depune sufletul Lui pentru oi”**. Atât de mult iubește Iesus oile căci depune sufletul Lui pentru ele, și astfel le oferă: viață din belșug, căci El este Păstorul cel bun!

În contrast cu Păstorul cel bun, păstorul rău el este descris de Domnul astfel: **“Cel plătit, și nefiind păstor, oile căruia nu sunt ale lui; vede lupul venind, și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le împrăștie. Pentru că el este plătit, și nu îi pasă de oi”**. Acest păstor este plătit dar degeaba, oile nu sunt ale lui; ci ale Tatălui, și astfel când vine lupul păstorul acest nu se luptă pentru oi; ci, fuge, și astfel lupul adică Diavolul le răpește și le împrăștie. Păstorul rău nu servește din dragoste, el este plătit și de aceea nu îi pasă de oi, el servește formal pentru plată!

Nu la fel stau lucrurile cu Iesus care declară: **“Eu sunt pășătorul cel bun; și le cunosc pe ale Mele, și ale Mele Mă cunosc pe Mine, după cum Mă cunoaște Tatăl, iar Eu Îl cunosc pe Tatăl; și depun sufletul Meu pentru oi”**.

Între Iesus și oi există o relație puternică, El le cunoaște pe oi, dar și oile Îl cunosc pe El atât de bine după cum Iesus cunoaște pe Tatăl și Tatăl pe El. Ai tu iubite cititor o astfel de relație cu Fiul, o astfel de cunoștință despre Păstorul cel bun?

Iubirea Păstorului întrece iubirea omenească căci El depune sufletul pentru oi, pentru salvarea lor!

El spune mai departe: **“Și am alte oi, care nu sunt din staulul acesta, și pe acelea trebuie să le aduc; și vor auzi vocea Mea, și se vor face o turmă, un păstor”**.

Domnul Iesus mai precizează că mai are alte oi care nu sunt din staulul acesta (poporul Israel), și pe acelea dintre națiuni (adică noi) trebuie să le aducă în staulul Lui (corpul Lui) și acestea vor auzi vocea Lui și vor fi cu evreii credincioși o turmă și un Păstor (vezi și Efeseni 3:5,6).

Ca urmare a aducerii altor oi în staul, Iesus spune: **“Pentru aceasta Mă iubește Tatăl Meu, pentru că Eu depun sufletul Meu, ca să îl iau iarăși. Nici unu nu l-a luat de la Mine; ci, Eu îl depun de la Sinea Mea. Am autoritate să îl depun, și am autoritate să îl iau iarăși. Porunca acesta am primit-o de la Tatăl Meu”**.

Domnul Iesus depune sufletul Lui prin cruce și pentru alte oi, El Îl depune de bună voie, dar prin credință Îl va primi iarăși, căci Tatăl Îl va învia a treia zi (Evrei 13:20; 1Corinteni 15:3,4).

În concluzie la predica lui Iesus, avem un Păstor minunat care s-a sacrificat pentru noi, care ne hrănește și salvează, nu rămâne decât să Îl urmăm, să ascultăm de vocea Lui, și să nu urmăm străinii care sunt în zilele noastre mai mulți ca în vremea lui Iesus.

Calea Creștină
2020 – Arad
CaleaCrestina@gmail.com
www.CaleaCrestina.ro